

UNIVERSITATEA
„ALEXANDRU IOAN CUZA”
din IAȘI

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „JUNIOR”

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE „JUNIOR”

SEPTEMBRIE 2021 * NR. 20

ALEXA

Din cuprins:

Învățarea online	p. 2
Doar ce am intrat la școală!	p. 4
Căutându-l pe Împreună	p. 6
Balul Toamnei	p.10
Juniorii la tabla digitală	p.12
Zile Speciale	p.22
History	p.30
Părintele, profesor	p.34
Toma Hogeia la Junior	p.37
Bucuria Crăciunului	p.42
Facts did You Know That	p.52
Vrem la ȘCOALĂ	p.56
Activitățile noastre dragi	p.58
Juniorii on/ off	p.62

Anul școlar 2020 - 2021

ONSITE ...

Învățarea online

parteneriat educațional școală - familie

Am trăit (sper să rămână la timpul trecut) într-o perioadă în care cuvântul de ordine a fost „schimbare”. Schimbări peste schimbări am tot fost nevoiți să facem sau să acceptăm: serviciu de acasă, obligativitatea de a sta în case, școala online, imposibilitatea de a călători, de a ne întâlni, interacționa etc.

Astfel, a fost nevoie de o adaptare rapidă la un ritm incert pentru toți cei implicați în formarea și educarea copiilor, părinți, elevi și profesori, privind cu îngrijorare continuarea anului școlar.

Dar, oricât de solicitantă a fost această perioadă, optimismul personal nu mă lasă să nu văd și partea bună a lucrurilor: cu răbdare, compasiune și susținere, timpul petrecut acasă cât și conceptul de școală online pot fi o oportunitate de a întări relația familie-școală de care e atâta nevoie pentru viitorul copiilor.

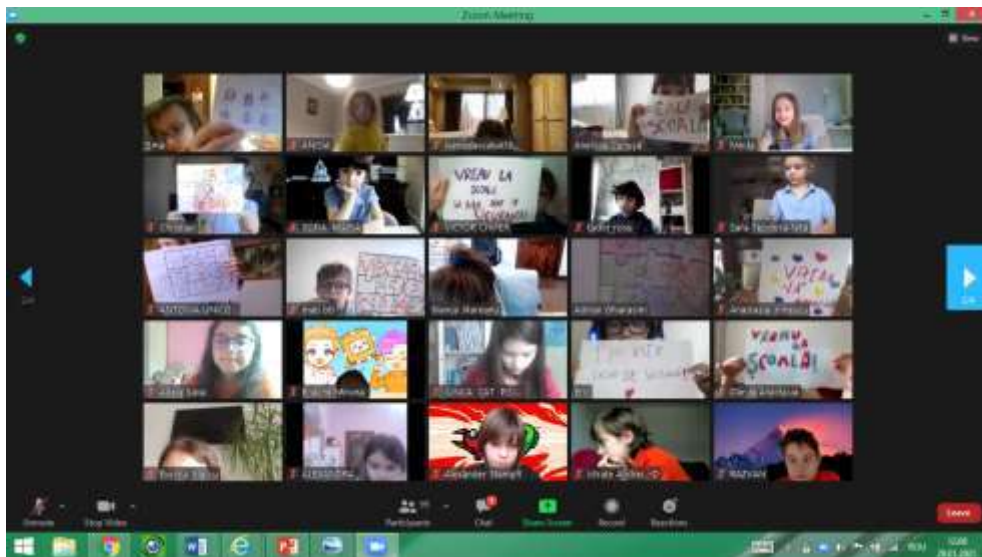
Fără să știm încotro, în martie am navigat cum am putut prin apele tulburi ale carantinei și ale învățării de acasă, dar revenirea în online din luna noiembrie ne-a dat posibilitatea să testăm cu mai mult curaj și astfel să descoperim ce funcționează mai bine pentru noi, cei de la Școala Primară Junior. Nu spun că am găsit soluția ideală, dar pot să spun cu convingere că ne-am dat toată silința ca impactul negativ al acestei perioade să fie cât mai mic pentru toți cei implicați.

Din fericire, suntem printre aceia care au avut acces, cu ajutor și din partea Asociației Seniorii, la instrumente tehnice care să ne ajute să putem aplica metode de lucru online și de pedagogie digitală. Chiar dacă a lipsit o metodologie ca dăru, am reușit, împreună cu colegile mele, să cream o rutină (programul zilnic) și un mediu prietenos pentru elevii noștri și astfel să putem evolua împreună. De asemenea, copiii au avut acces la toate mijloacele necesare pentru a putea participa la școala online, ceea ce făcut să aibă sens efortul nostru, al cadrelor didactice și al părinților, dar nu în ultimul rând al lor.

O spun cu toată asumarea, am învățat mult în această perioadă, m-am simțit uneori descumpănită, pierdută, nefiind sigură că ceea ce făceam pentru elevii mei era ceea ce trebuia în acel moment. Nu știam de Classroom, de Meet, de Zoom, nu am folosit până acum camera document, nu știam că predarea online e atât de diferită de predarea în sala de clasă. Dar am fost dispusă să învăț, să fiu ajutată, să descopăr, așa cum au făcut și părinții copiilor cărora le apreciez enorm efortul. Tocmai de aceea consider că este foarte important ca rolurile familiei și ale școlii să se completeze în contextul actual (și în noua normalitate), cu încredință și ajutor, fără a se afla în contradicție.

Mi-au rămas în minte aceste cuvinte fără a ști ale cui sunt : *Reușim împreună sau eșuăm împreună*, cu referire la învățarea online și la ceea ce reprezintă relația corectă școală-familie. Am aflat de la părinți ce nevoi are elevul, ce pasiuni și interese, dar și ce stări și emoții resimte acesta în această perioadă. Părinții au putut afla, în schimb, când și cum are nevoie copilul să fie ajutat și încurajat pentru a reuși și a dezvolta un comportament pozitiv. Fiecare a descoperit alte fețe ale actualui educațional și astfel criza poate fi o oportunitate pentru o transformare pozitivă foarte interesantă. Învățarea online poate fi chiar ceea ce au nevoie copiii, practic, pentru viitorul lor: de autonomie și responsabilitate, de simțul colaborării și de încredere, de reziliență.

Un părinte mi-a mărturisit, sper să nu se supere pentru această dezvăluire, ce a aflat în această perioadă și sigur nu va putea face pentru copilul lui oricât de mult s-ar strădui, anume să aibă răbdarea și metoda unui învățător în a-i explica anumite conținuturi. Spun că nici nu trebuie să se învinovățească pentru că talentul pedagogic aparține de obicei dascălilor, așa că pentru a ușura procesul de învățare (și a-și salva energia) este mai bine să-l încurajeze să preia inițiativa și să clarifice cu profesorii problemele neînțelese, să pună întrebări și să caute resurse. Învățarea online poate ajuta elevii să-și dezvolte noi abilități digitale, să învețe independent și să colaboreze cu colegii când are nevoie să înțeleagă ceva.

Astfel se dezvoltă parteneriatul educațional, o colaborare cu școala bazată pe încredere, în timp ce părintele stabilește niște limite sănătoase în relația cu copilul și cu profesorii, ceea ce noi ne dorim.

Nu există proces educativ separat, el are loc acasă, la școală și în societate. De aceea, este atât de important să existe **o comunitate unită**, în care fiecare membru contribuie cu resurse, dar și cu compasiune, pentru același scop: **binele copiilor**.

Prof. Minea Liliana

Doar ce am intrat la școală!

Primul an de școală! O experiență minunată, o călătorie așteptată de cei mici. Curiozitatea motivantă, entuziasmul molipsitor, bucuria descoperirii tainelor învățăturii dau farmec zilelor de școală care trec ușor în categoria amintirilor de neuitat. Dar ceea ce sigur nu vor uita sunt orele online și dorul de colegi, de școală, de doamnele profesoare, de joc și joacă.

Draga mea Școală,

Mă numesc Anelisse. Te cunosc puțin și nu te-am mai văzut de mult timp.

Mi-e dor de tine, să știi. Mi-e dor și de colegii mei, de doamna învățătoare, de doamna profesoară de Engleză, de doamna profesoară de Religie, de domnul profesor de Sport... Chiar dacă ne vedem online în fiecare zi, abia aștept să ne vedem în clasă.

Să știi că mă străduiesc să învăț bine, să am răbdare, să ascult, să am încredere că, așa cum se numesc și cărțile mele preferate, “Imposibil e doar un cuvânt” și “Nu ai nevoie de aripi ca să poți zbura”.

Imi doresc să revenim la tine sănătoși!

Cu drag,
Anelisse

VICTOR "Mie îmi place la școală fiindcă învăț multe lucruri la matematică. Iar la comunicare abia aștept să învăț toate literele. Vreau să ne revedem în clasă, ca să nu mai întreb: "De ce nu mai apare dna învățătoare în studio?", atunci când pica internetul." :)

ERIC: "Imi place la școală pentru că sunt mai deștept. Doamna Iuliana este drăguță cu noi. La școala online mi-a plăcut că ne trezeam dimineața mai târziu" Mulțumim!

BIANCA: Eu ador școala pentru că avem o învățătoare minunată, care ne învață lucruri folositoare și interesante. O iubesc pe doamna învățătoare și îmi place la nebunie la școală, pentru că am cele mai bune prietene. Activitățile mele preferate sunt cititul, desenatul și limba engleză. Școala online mi-a plăcut la început, dar acum abia aștept să mă revăd cu doamna învățătoare și cu colegii mei.

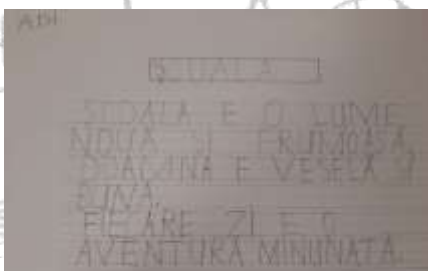

SOFIA : Școala e frumoasă fiindcă mi-am făcut prieteni și am cunoscut-o pe doamna învățătoare. La școala online am învățat să folosesc laptopul.

EDUARD: Sunt fericit să fiu cercetaș la Școala Junior! Aici sunt cei mai buni prieteni ai mei și aici îmi petrec cele mai frumoase zile. Iubesc matematica, dar și jocurile de pe terenul de sport. Îmi place că doamna învățătoare ne zâmbește mult și că vorbește ca într-o poveste.

La
școala
mea
e
minunat!

CHRISTIAN: La Școala Junior învățăm și ne distrăm. Doamnele profesoare sunt foarte drăguțe și vesele. Mă simt bine pentru că mă întâlnesc cu prietenii mei și împreună descoperim lucruri noi. Îmi plac foarte mult orele de AVAP și caietul meu de matematică pe care i-l voi face cadou lui tata, ca să îl pastreze ca amintire. Doamna învățătoare ne spune "dragii mei" chiar și atunci când suntem gălăgioși sau ne plictisim, așa este școala online.. Abia aștept să merg la școală ! Vă mulțumim pentru tot !

IVANA: Mie îmi place la școală deoarece am învățat literele și în sfârșit voi putea citi și eu cărțile frumoase care mă așteaptă pe raft. Materia mea preferată este matematica deoarece dna învățătoare o face distractivă cu ajutorul "Jocului numerelor". De abia aștept să vina primăvara să mă bucur și de activitățile în aer liber din curtea școlii și bineînțeles să revin în banca mea de la școală!

TUDOR : Îmi place la școală când dna învățătoare Iuliana inventează jocuri și ne jucăm cu ea...îmi place că mi-am făcut mulți prieteni, chiar și de la clasele mai mari.Îmi place să citesc ..Îmi place să pictez ..Câteodată îmi place și matematica.. La școala online îmi place să desenez pe wallboard, îmi plac joculețele cu roata... Îmi place că lucrez de pe laptopul lui mami și îmi place să scriu parola la zoom.

VLAD: Școala este așa cum mi-o imaginam, interesantă. Colegii îmi sunt foarte buni prieteni și îmi place că doamna Iuliana îmi dă multe explicații. Ora de matematică este preferata mea. La școala on-line am învățat să folosesc calculatorul. Îmi place mult mai mult școala la școală.

SARA: Școala mea este grozavă! Colegii mei îmi sunt prieteni, doamna are foarte mult talent la orice, port în fiecare zi culoarea mea preferată și am învățat să scriu și să citesc! Ador comunicarea și ora de religie, acolo pot să vorbesc mai mult! Mi-e dor să-mi îmbrățișez colegii și să merg de mână cu doamna la restaurant, dar nu fiți triști, dragi colegi, ne putem vedea oricând în online!

MEDA: Astă-toamnă, am fost tare nerăbdătoare să încep școala. Mă simt norocoasă că am colegi atât de prietenoși și amuzanți. Cu Doamna, îmi este întotdeauna bine și mă simt în siguranță. Îmi doresc să ne revedem cât mai curând cu toții și să avem o îmbrățișare de grup.

ILINCA: Îmi aduc aminte de prima zi de școală când am înălțat baloane și ne-am spus o dorință. Îmi place când îmi întâlnesc colegii și prietenii, când ne jucăm în pauze dar și atunci când învățăm lucruri noi. Îmi amintesc cu drag plimbările, activitățile făcute împreună ... când am fost la cules struguri. Doamna învățtoare este drăguță, blândă și răbdătoare. Ne iubește și este alături de noi.

Abia aștept să plece „gândacelul” ca să ne putem întoarce la școală. Sunt fericită pentru sunt „junior”!

TUTU: Nu îmi place școala virtuală. Îmi place școala normală, banca mea și dulapul meu. Mi-e dor de colegi!

Căutându-l pe „Împreună”

Într-o zi frumoasă și veselă de toamnă am descoperit alături de exploratorii clasei a doua cartea **”Căutându-l pe Împreună”** scrisă de Gabriel Poenaru. Pentru că ne place să aflăm lucruri noi, să descoperim, să explorăm, am început și noi să îl căutăm pe **”Împreună”**.

Iată ce am aflat:

”Împreună” este un spiriduș simpatic, ghiduș, un prieten bun pe care te poți baza, dar care are nevoie de atenție și companie pentru că, altfel, poate dispărea. Uneori e tare greu de găsit pentru că nu are un loc preferat; nu îi place să se ascundă în dulap, nici în pupitru, nici în vestiar, nu stă pe bancă și nici nu se cațără în copaci. Alteori apare din senin și ne aduce zâmbetul pe buze, nu îl vedem întotdeauna, dar știm că e acolo pentru că el ne oferă veselie, optimismul și curajul.

”În lucruri simple poți să-l întâlnești.

El e acolo, te ajută, chiar dacă, poate, nu ți se arată

E printre păsări, oameni, flori, istorie și artă,

E Tu și Eu și Noi și El și Ea,

E casa, strada, satul,

E orașul, țara

E toată lumea ta.”

(Gabriel Poenaru, *Căutându-l pe Împreună*)

Am descoperit că e mai ușor și mai frumos să învățăm cu **Împreună** alături, pentru că valorile pe care ni le transmite ne ajută mereu să fim mai buni și mai încrezători.

Un copil prieten cu **Împreună** e un copil care:

- ♥ împarte cu bucurie;
- ♥ își așteaptă rândul pentru că respectă și e respectat;
- ♥ participă activ la activități alături de ceilalți;
- ♥ încearcă să găsească soluții pentru problemele grupului;
- ♥ se conectează ușor cu cei din jur;
- ♥ negociază și rezolvă conflicte;
- ♥ gândește creativ.

Un copil pentru care **Împreună** nu e doar spiridușul din poveste, ci o valoare, un mod de a acționa, a se raporta la sine și la ceilalți înțelege semnificația cuvintelor

- ♥ angajament
- ♥ prietenie
- ♥ grup
- ♥ echipă
- ♥ împreună
- ♥ ajutor
- ♥ noi
- ♥ ceilalți
- ♥ a împărți

Când l-am descoperit pe **Împreună** am învățat că "Noi" nu e doar un cuvânt, ci un spirit, iar "a coopera" și "a colabora" nu sunt simple acțiuni, ci modalități de a învăța mai bine, a crește mai frumos, mai armonios.

ALEXA - Revista Școlii Gimnaziale „Junior”

Împreună

a fost pe
Zoom -
hibrid, dar
și exclusiv
online

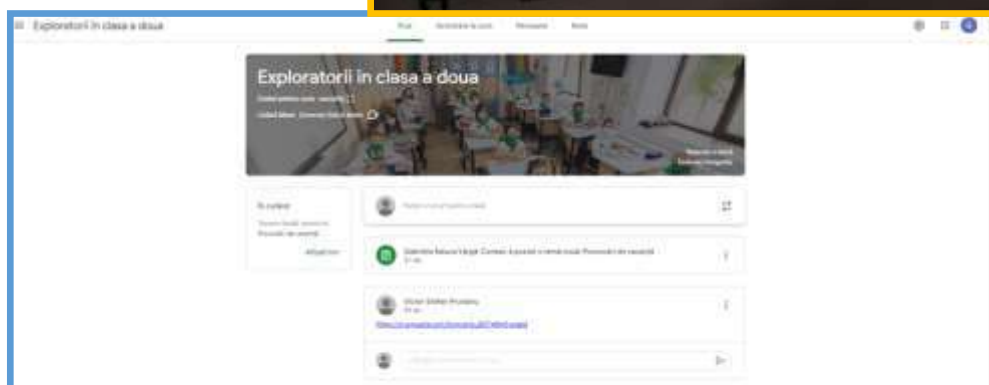

Împreună ni s-a alăturat și în online, pe Zoom, pe Google Classroom, Jamboard, Padlet, Google Docs, Wordwall, Kahoot și câte și mai câte platforme și programe. Dacă la început ne-am speriat că îl vom pierde, ușor, ușor ne-am dat seama că odată ce l-am câștigat și l-am așezat în inimile noastre el va fi acolo mereu, trebuie doar să ne amintim și să ne bucurăm unii de ceilalți.

Împreună

a fost și
pe Google
Classroom

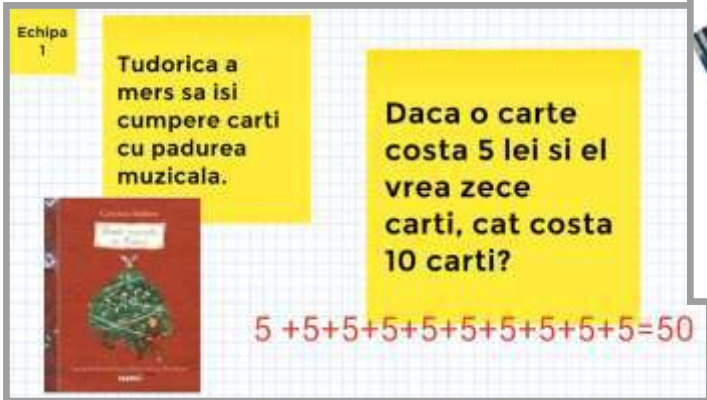
Împreună s-a distrat pe Jamboard

Echipa 1

Tudorica a mers sa isi cumpere carti cu padurea muzicala.

Daca o carte costa 5 lei si el vrea zece carti, cat costa 10 carti?

$5 + 5 + 5 + 5 + 5 + 5 + 5 + 5 + 5 + 5 = 50$

Echipa 2

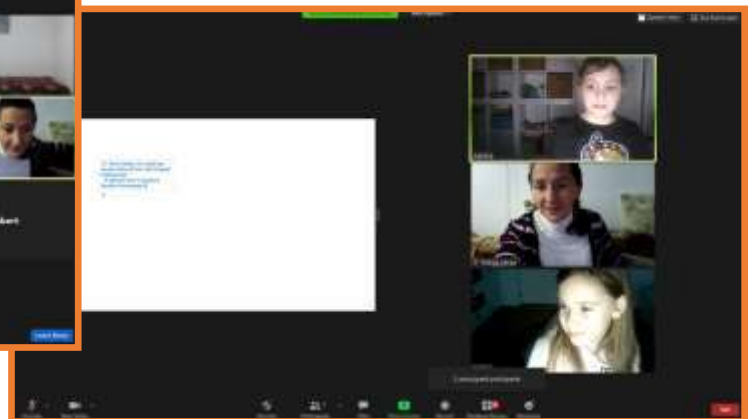
Doi spioni au spart seiful secret. In el se aflau bani aranja?i in mici cutlu?e .In fiecare cutie se aflau 3 euro(18 lei). Stind ca in total erau 9 cutlu?e, aflati cati bani erau in seif.

Rezolvare:
Cati bani erau in seif?
 $18 \times 10 = 180$

Raspuns:
180 lei

Împreună a lucrat pe Whiteboard

Împreună a rezolvat probleme matematice pe Google Docs

Tema

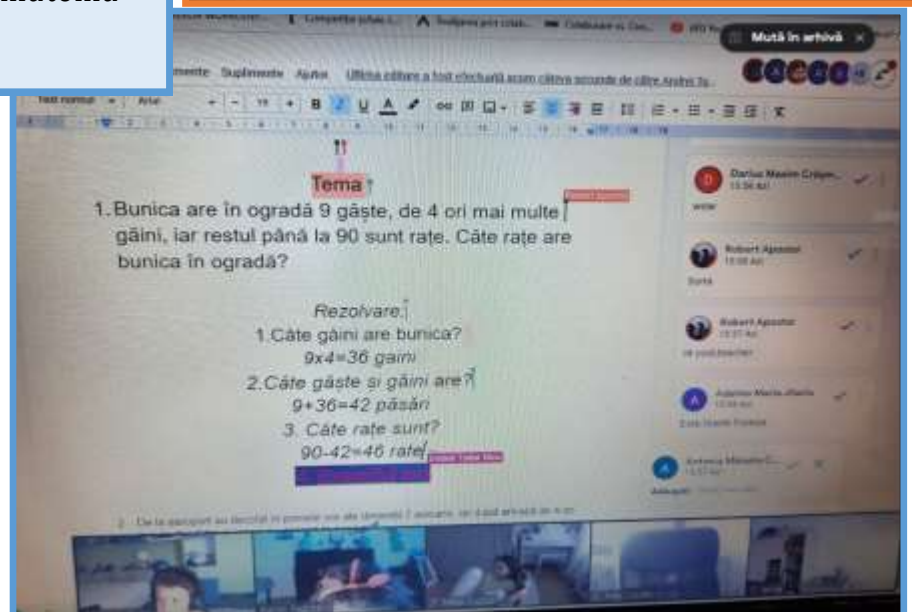
1. Bunica are în ogradă 9 găște, de 4 ori mai multe găini, iar restul până la 90 sunt rațe. Câte rațe are bunica în ogradă?

Rezolvare:

1. Câte găini are bunica?
 $9 \times 4 = 36$ găini

2. Câte găște și găini are?
 $9 + 36 = 45$ păsări

3. Câte rațe sunt?
 $90 - 45 = 45$ rațe

Împreună va fi cu noi si atunci când ne vom întoarce în clasa noastră draga, va fi în fiecare strângere de mână, în fiecare zâmbet, dar mai ales în fiecare încurajare, în fiecare vorbă bună și mai ales va fi acolo de fiecare dată când vom spune **NOI**.

prof. Vărgă-Coneac
Gabriela Raluca

Balul Toamnei

În fiecare toamnă, zâmbesc din coșuri și aranjamente, legume și fructe care se prind în hora copilăriei și dau frâu liber creativității. Este de-a dreptul minunat să savurezi nu numai aroma toamnei, dar și nuanțele multicolore împreună cu cei dragi.

Anul acesta ne-am întors la școală cu mult dor și entuziasm, cu bucuria revederii și cu multe dorințe pitite în ghizdănelul care s-a odihnit prea mult. Ne-am dat seama cât de mult ne-am lipsit unii altora, cât de mult ne dorim ca acele activități la care să participăm împreună să se poată organiza și să adăugăm belșug toamnei cu zâmbete, cu poftă de viață, cu dor de cunoaștere.

Toți rezonăm cu toamna, așa că, anual, în luna octombrie, la Școala JUNIOR facem ca acest anotimp să fie sărbătorit cu mare fast. Fie că am organizat ateliere de sculpturi în legume și fructe, fie că am realizat aranjamente florale dintre cele mai inedite, fie că am organizat Târgul sau Carnavalul Toamnei, ne-am bucurat împreună de dărniciile ei, puse nouă cu generozitate la dispoziție.

Să vezi zâmbind pinguini din vinete, regi și regine din morcovi și frunze, lebede din struguri, calești din dovleci, șoricei ori crocodili din castraveți, dovleci fioroși sau haioși și minunate aranjamente florale e o bucurie pentru ochi și suflet.

Dar cel mai frumos spectacol de culori și arome l-am găsit în livadă și în vie. Acolo, printre frunze multicolore, mirosul gutuilor, al merelor, al perelor și prunelor, strălucirea boabelor de struguri care se alintau răsfățate de razele unei însorite zile de toamnă, ne vorbește despre o împărăție minunată. Mulțumim domnului Gerard Jităreanu care ne-a ajutat să ne bucurăm de dărnicia Zânei în toată splendoarea ei facilitându-ne vizitarea Fermei „Vasile Adamachi”. Printre copaci și rânduri de viță de vie, au răsunat râsetele și bucuria copiilor care, pe lângă fascinația culesului, au putut să alerge și se zbenzue, apoi să cadă molesiiți în covorul cald, țesut cu dragoste și pasiune de meșterita doamnă Toamna.

Evadarea în frumos a fost și vizita la Grădina Botanică. Suntem norocoși că putem beneficia de acest dar minunat oferit de natură și de priceperea mâinilor dibace ale oamenilor care lucrează acolo. Crizantemele s-au lăsat admirate cu demnitate de ochii avizi, decise să împărtășească nu noi talentul cromatic al făuritoarelor lor.

Carnavalul Toamnei a încununat activitatea. Zeci de copii costumați au elogiât prin cântec și dans minunatul anotimp. Câtă bucurie, cât entuziasm emană ochii scânteietori ai copilăriei, iar acesta este imboldul de a merge mai departe în această lume agitată, dar în același timp și răgazul de a ne opri și a ne bucura de lucrurile mărunte pe care natura ni le oferă necondiționat.

Prof. Liliana Minea

Juniorii la tabla digitală

Jamboard sau **Whiteboard** au fost tablele interactive pe care noi, juniorii din clasa a III-a, le-am folosit cu mare plăcere în școala online. Am scris, am desenat, am realizat scheme, am lucrat exerciții și probleme, am încărcat imagini și documente, ne-am jucat și am colaborat.

Totul va fi bine!

Victor Ieahu

Mateematică-Semestrul I

Căutat în: Căutare avansată

Miru

Probleme de sumă și raport

Bille și Finneas au împreună 20 de premii. Câte premii are fiecare, dacă Bille are de 4 ori mai multe decât Finneas?

$$\begin{aligned} b + f &= 20 \\ b &= 4f \end{aligned}$$

$$\frac{b}{4} + f = 20$$

$$4\left(\frac{b}{4}\right) + 4f = 4 \cdot 20$$

$$b + 4f = 80$$

$$b - 4f = -20$$

$$8f = 60$$

$$f = 7.5$$

$$b = 20 - 4 \cdot 7.5$$

$$b = 16$$

V: $16 + 4 \cdot 7.5 = 20$
 $20 - 4 \cdot 7.5 = 20 - 30$

R Finneas = 4
 Bille = 16

[illegible]

The screenshot shows a Zoom meeting interface. The main window displays a presentation slide with a grid of eight colorful boxes, each containing a name and a short description of their role or contribution. The names are: SONIA, Sonia y su familia, Gabriela, Esteban, Gabriela, Esteban, Gabriela, and Gabriela. Below the grid, the text 'Imi place Tiemána!' is written in a large, red, handwritten-style font. To the left of this text is the word 'BRAVO' in bold black letters, and to the right is a small drawing of a yellow house with a red roof. A red heart is also visible next to the word 'Tiemána!'. On the right side of the screen, a vertical strip shows a gallery view of other participants in the meeting.

Școala online ... în versuri

Juniorii de la clasa a III-a au reușit să surprindă școala online în câteva acrostihuri. Mesajele lor rimate au adus în prim-plan atmosfera orelor petrecute în fața ecranului, platformele și suporturile pe care și-au desfășurat activitatea online, conținuturile pe care le-au parcurs, proiectele pe care le-au desfășurat și, bineînțeles, dorința de a se întoarce fizic la școală.

Acum eu vă povestesc
Chiar nu este un secret
Acasă, la Junior,
S-a învățat cu mult spor
Așa ne pregătim de zbor.

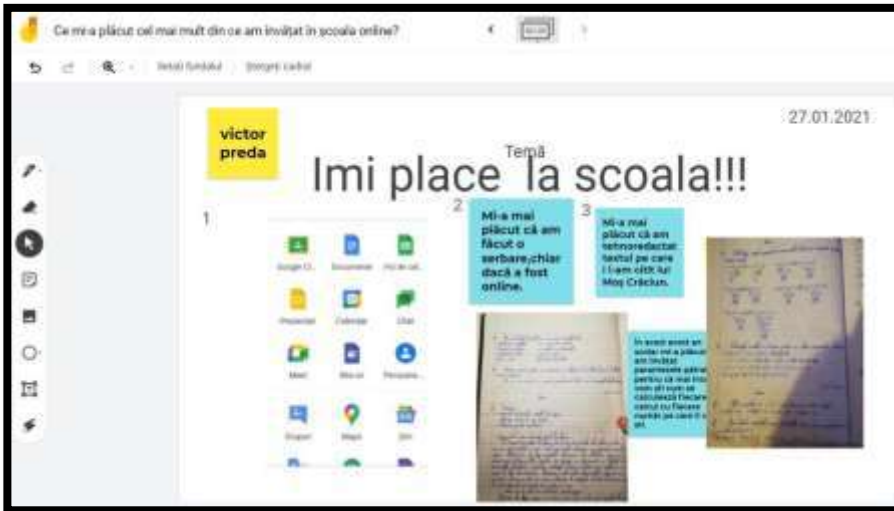
La ore suntem experți
Aritmetică, arte, tot ce vreți.

Juniori de-a III-a noi suntem
Un examen important noi avem
Nu e chiar acum, e anul viitor
Iar în acest timp învățăm cu spor
Orele online sau față în față
Reprezintă pregătire pentru viață.

Karina Botez, clasa a III-a

Clasa ne lipsește tare,
La Akademos, în camera mare,
Ascultând colegii mei,
Să le spun ca mi-e drag de ei.
Afară să ne jucăm,

Alături să mâncăm.

Tare mi-e dor de ei,
Repetând alături de colegii mei,
Ecuația de la tablă,
Iar într-o oră veselă
Abia aștept să vin la școală!

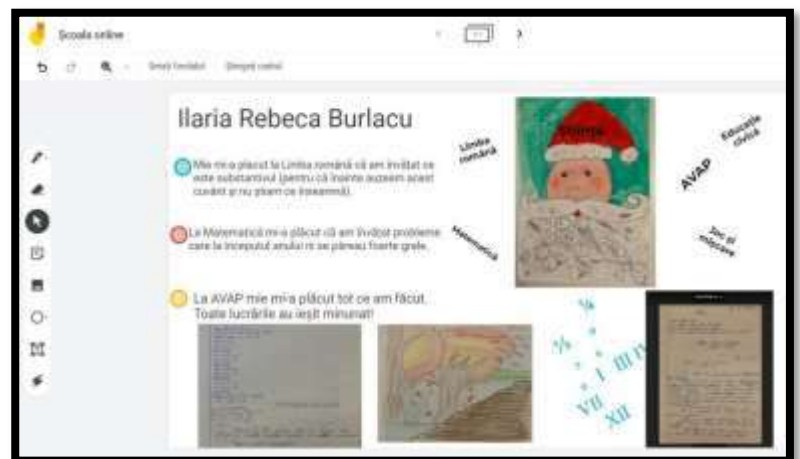
Sofia Tudosa, clasa a III-a

Odată ce te conectezi,
Rimele le visezi,
Exercițiul îl redactezi.

Picturi realizezi,
E despre arte, după cum vezi.

Zeci de probleme efectuezi,
Ordinea operațiilor exersezi,
Orele sunt multe, ce crezi,
Mai repede trece timpul pe Zoom când
lucrezi.

Vladimir Cheptene-Micu, clasa a III-a

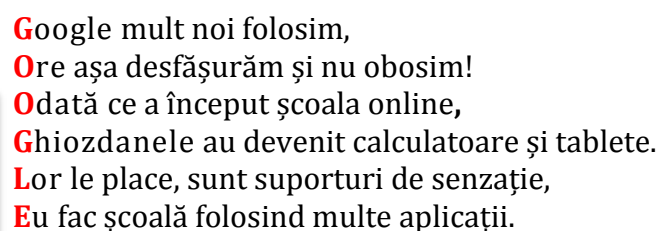

Bine doamna ne-a tratat
Rău virusul ne-a încurcat,
Este greu în pandemie
Arată ca o nebunie
Kilograme am scăzut
Ora de sport nu a căzut
Ura, ne vom întoarce la școală!
Toți copiii de dimineață se scoală.

Rece iarna și frumoasă,
Oare cat mai stăm acasă?
O mai fi clasa frumoasă?
Mult de școală ne e dor,
Să revenim ușor, ușor.

Anastasia Dănilă, clasa a III-a

Classroom și pe el mult îl utilizăm,
La matematică nu pe acesta ne jucăm,
Asta înseamnă că trebuie să învățăm!
Si-n clasa virtuală teme să postăm
Să ne și relaxăm, când nu lucrăm.
Repede-n clasă vrem să ne întoarcem
Ora de limba română față-n față vrem s-o facem
Ora de matematică ne-așteaptă vioaie
Muți ne-om aduna-n clase, ca niște mușuroaie.

Grele lecții am parcurs
Ore multe am făcut.
Ortografie am lucrat
Gramatică am învățat
Lucruri multe știm acum
Exercitii grele, nu oricum.

Doamna mea învățătoare
Optimistă și frumoasă
Crede, la fel ca noi,
Sala clasei c-o vom revedea ...
în semestrul doi.

Miruna Ferariu, clasa a III-a

Ilaria Rebeca Burlacu, clasa a III-a

Greu era așa, online
Ora să o facem.
Offline era mai frumos
Grele exerciții tot făceam
Lucram până nu mai puteam
Entuziasmați, apoi, plecam.

Sperăm să ne revedem
Luptăm toți pentru asta.
Imaginație tot am avut,
Doamna noastră a văzut.
Elevii clasei a III-a
Sunt gata pentru ore offline!

Miruna Ferariu, clasa a III-a

Joaca online e potrivită
Atunci când pandemia strică
Multe lucruri și, de frică,
Boala o ții la distanță,
Ore faci doar de acasă,
Aritmetică înveți, în Jamboard socotești,
Româna o exersezi,
Desene la Arte realizezi.

David Manolache, clasa a III-a

Workshop după workshop
Hartia mai sare un hop
Ieri scriam pe tabla verde
Toata nuanța acum se pierde
Există culori la noi în mână
Ba, chiar le avem la îndemână
Oare ce marker să aleg
Azi..pe loc să înțeleg
Roșu ca să subliniez
Doamna sa o îmbunez.

Victor Leahu, clasa a III-a

Marți vacanța aproape a sosit
Elevii, pentru aceasta zi, au pregătit
Noi compuneri despre filmele vizionate
Tare ne-au plăcut comediile prezentate
Iar când descrierea filmului am finalizat
Menti cu un clasament ne-a ajutat
Elevii s-au apucat de votat
Toți am vizionat un film preferat
Este filmul colegului a cărui prezentare ne-a impresionat
Repede în pat ne-am așezat și o cutie cu popcorn am adăugat.

Sonia Mihalache, clasa a III-a

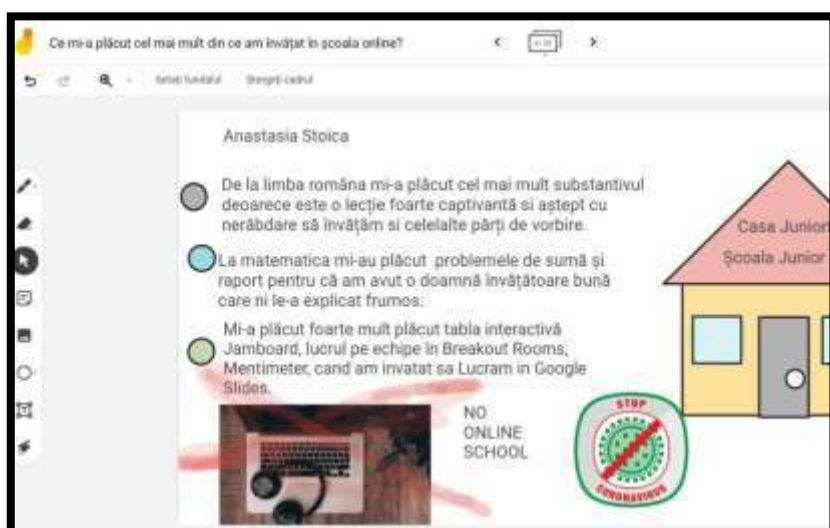

ALEXA - Revista Școlii Gimnaziale „Junior”

Televizorul e pe locul trei
Există alți doi mititei
Hotărâsc ei acum un top
Nu se odihnesc deloc
Oare cine e pe locul doi
Laptopul pare cel mai vioi
Ordonează și grupează
Gadget-ul ce îi urmează
Ieri caștiga caseta
E pe podium, azi, tableta.

Victor Leahu, clasa a III-a

Tare mult eu mi-aș dori
Alături de colegi să fiu,
Boala aceasta să dispară,
La Școala Junior să venim iară.
Elevi mari și unii mici,
Toți să fim iar reuniți,
Ambițioși, buni și cuminți.

David Manolache, clasa a III-a

Prima zi a fost ușoară
Repede am ieșit afară
O echipă am format
Bucuria ne-a înconjurat
La teme am intrat cu spor
Elevi în bănci, ne era mare dor
Mai multe probleme am rezolvat
Exerciții la tablă am efectuat.

Ilinca Musteață, clasa a III-a

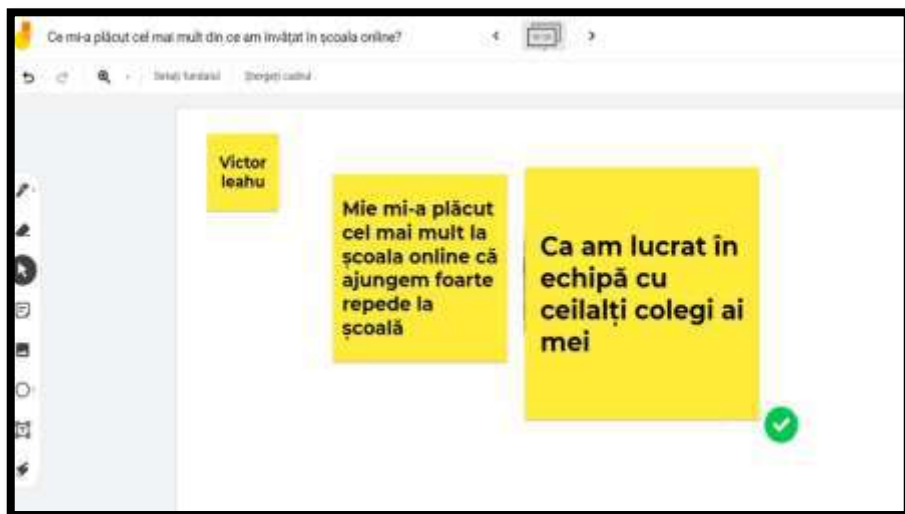
Exerciții noi am rezolvat
Xe numărul necunoscut pe care l-am aflat.
Propoziții dezvoltate am alcătuit
La niciun obiect nu ne-am poticnit.
Iar când simțeam că nu mai putem,
Cu toții luam o pauză în tandem,
Apoi doamna continua cu explicații,
Tare multă răbdare avea și folosea multe aplicații.
Iar noi i-am mulțumit că ne-a răsfățat,
Imediat s-a terminat semestrul și multe-am învățat.

Mathias Nechifor, clasa a III-a

Clasa e acum acasă
Orele-s la laptop pe masă
Mergem dis-de-dimineață
Pașii nostri doar prin casă
Un lucru azi interesant
Noi substantive- am învățat
Erau frumoase altă dată
Răspunsurile-n clasa noastră
Iar joaca tot acolo minunată.

Radu Vornicu, clasa a III-a

Odată se făceau ore de-acasă,
Rând pe rând cu laptopul pe masă,
Toți am învățat că "sa" e un cuvânt,
Ori ortograma "s-a" se scrie despărțit.
Greu mai vezi colegii față-n față,
Rar îndrăznim să ne zărim pe stradă.
Azi fără mască,
Fără nici un pic de joacă,
Iar stau în casă,
Emoții rumegând la masă.

Jocuri multe am jucat
Ooo, pe cinste ne-am distrat!
Chiar și-n online s-a demonstrat.
Un grup unit noi am format
Rar ne-am și contrariat
Iar acum, ca la final, ne rugăm pentru cel mai bun an!

Theodor Darie, clasa a III-a

Pot spune că era mai bine înainte,
Uitându-mă în amintirile trăite,
Noi ne țineam de mână și ne-mbrățișam,
Cu toți prietenii buni eram.
Tristeți și bucurii ne-mpărtășeam,
Uniți și fericiți noi ne simțeam,
Activități, excursii, serbări cu toții pre-găteam.
Țineam copilăria lângă noi și ne cre-deam,
Invingători, câștigători, nemuritori,
Elevi faimoși ca toți cei ce-s "juniori".

Soponaru Alexandru, clasa a III-a

Creativi suntem și mari
Reușim mereu să facem lucruri tari.
Este o plăcere să lucrezi în clasă
Atunci când doamna și colegii suntem la o masă.
Toți vom fi veseli și fericiți,
Iar vom fi o echipă de copii uniți.
Vom fi prietenii buni pe viață,
În fiecare an ne vom revedea
Toate năzdrăvăniile le vom rememora,
Acasă la unul dintre noi
Toată clasa ne vom da eroi.
Este frumos, chiar minunat, când pandemia se va fi terminat.

Theodor Darie, clasa a III-a

ALEXA - Revista Școlii Gimnaziale „Junior”

Râdem toți de dimineață
Este iarăși Zoom în față
Spunem toți ce-am mai făcut
Punem și ușor pe mut
Este rândul celuiilalt
Când el sau ea vorbește
Tace restul și zâmbește.

Radu Vornicu, clasa a III-a

Copilași mititei
Ora-ncepe un, doi, trei
La română învățăm
Aliniat corect să așezăm.
Bine noi ne descurcăm
Ortograme discutăm
Răspunsuri la mate în echipă dăm
Ajutați de doamna noastră,
Româna e mai ușoară
Este limba noastră și e o comoară!

Evelina Marcu, clasa a III-a

Frumos era cât noi ne-am conectat
Elevi model am fost, temele-am rezolvat
Exercițiul greșit de l-am lucrat
Doamna rapid pe Classroom ne-a corectat
Bine de l-am rezolvat
Am primit "Bravo!", ne-a încurajat
Calificative în caiete ne e dor să primim,
Kiwi să mâncăm în pauze, cu drag să ne privim.

Anastasia Stoica, clasa a III-a

Scoala online a însemnat,
Exerciții, lecții, film vizionat,
Răspunsuri la probleme date
Ba chiar și o pauză de ciocolată.
Aplicații, platforme
Respect, colaborare, norme
Elevi atenți, activi la multe ore.

Online o serbare am desfășurat
Ne-am simțit ca pe scenă, am aplaudat
La fel ca în școala offline, Moș Crăciun ne-a bucurat
I-am citit compuneri multe,
Noi i-am urat zile sute,
El ne-a dat cadouri multe.

Victor Preda, clasa a III-a

La mulți ani, Lego!

21.01. 2021 este ziua în care cea mai renumită cărămidă din lume împlinește venerabila vârstă de 63 de ani.

Ziua Internațională Lego se sărbătorește chiar în aceeași zi în care tâmplarul danez Godtfred Kirk Christiansen și-a prezentat brevetul pentru "cărămida" originală Lego în 1958. Nici o altă jucărie care a fost lansată pe piață înainte de Lego nu a reușit să aibă un sistem sofisticat de interconectare ca acest produs.

Compania în sine a fost fondată de Godtfred în 1932, creând o varietate de jucării din lemn și luând numele Lego din cuvintele daneze "LEg GOdt" care se traduc a "juca bine".

Micile cărămizi din plastic inspiră creativitate datorită designului lor ingenios și multitudinii de culori. Pot fi construite de la mașini la dinozauri, de la case la nave spațiale, de la palate pentru prințese la nave de război sau roboți cu senzori de mișcare.

Juniorii au ales să sărbătorească împreună aceasta zi importantă pentru că orice aniversare e mai frumoasă atunci când o petreci alături de cei dragi. Acasă, dar pe Zoom, au construit, au povestit, au împărtășit impresii, cunoștințe, s-au

bucurat și au proiectat împreună.

Așa cum "Lego" mai înseamnă și "a asambla" (lat.) această zi a adus la un loc, mari și mici, veseli și entuziaști, toți implicați în povestea micii cărămizi, toți dornici să își arate priceperea în arta construcțiilor Lego.

Exploratorii clasei a doua s-au întâlnit online cu cercetașii din clasa pregătitoare și au organizat o adevărată gală a construcțiilor Lego. Cei mici și-au împărtășit pasiunea pentru eroii și eroinele din povești, pentru dinozauri și lumea animalelor, dar și creativitatea și imaginația. Cei mari, la rândul lor, le-au dezvăluit colegilor mai mici detalii despre istoria Lego, le-au recomandat cărți și albume, dar le-au și povestit despre diversitatea acestor jocuri. Roboții conectați la dispozitivele digitale i-au încântat pe toți și i-au provocat să își dorească să descopere tainele Roboticii.

prof. Vărgă- Coneac Gabriela Raluca

Zile Speciale

Ziua LEGO

Ziua PUZZLE

Cuvânt magic învățat de mic, simplă marcă a politetei sau expresie a recunoștinței? Oricare ar fi motivul pentru care îl folosim, cuvântul MULȚUMESC este o prezență firească în viața cotidiană.

Iată că 11 ianuarie este ziua dedicată în mod special acestui cuvânt minunat, ocazie cu care conștientizăm faptul că avem atât de multe motive să fim mulțumitori, recunoscători. Psihologii sunt de părere că nu e un efort foarte mare în a ne educa să ne concentrăm atenția pe aspectele bune ale vieții noastre. Cu puțin exercițiu, putem conștientiza cât e de important tot ceea ce primim de la cei din jurul nostru – susținere, grijă, afecțiune – iar modalitățile de a practica recunoștința sunt diverse. Una dintre cele mai simple metode este să ne stabilim zilnic un moment în care să ne notăm într-un carnețel trei lucruri pentru care suntem recunoscători. Chiar dacă sunt lucruri mărunte, acest moment de reamintire a lucrurilor bune întâmplate într-o zi obișnuită ne predispune la a trăi emoții pozitive.

Când și cui sunt recunoscătoare Portocalele Junior? Ora de educație civică a fost momentul ideal pentru exercițiul de identificare a persoanelor și situațiilor în care am spus MULTUMESC:

Familiei pentru iubirea necondiționată;

Tatălui pentru că mi-a cumpărat un câine;

Doamnei Alina când mi-a dat o informație nouă:

Vecinei care mi-a hrănit cățelul când am fost plecată:

Tatălui pentru că m-a învățat să schiez;

Bunicii deoarece mă susține tot timpul;

Surorilor pentru că sunt alături de mine:

Bunicii pentru că are grijă de mine atunci când sunt plecati părintii;

Colegului care m-a ajutat la un joc video;

Tatălui pentru că a reușit să transforme Crăciunul stricat de pandemie într-unul foarte frumos pentru întreaga familie;

Colegului care mi-a trimis poză la manual atunci când nu îl găseam;

Doamnei Alina când nu ne-a dat teme de Sf. Andrei;

Elevilor pentru toate soluțiile tehnice propuse care au ajutat la îmbunătățirea activităților online.

„Să fim recunoscători oamenilor care ne fac fericiți. Ei sunt grădinarii amabili care fac că sufletele noastre să înflorească” – Marcel Proust.

Prof. Suceveanu Alina

Junior – o îmbrățișare cât o școală de mare!

Ziua Internațională a Îmbrățișărilor 2021, sărbătorită pe 21 ianuarie.

Cum puteam să nu sărbătorim această zi când JUNIOR este casa îmbrățișărilor? Credeți că pandemia ne-a oprit să marcăm această zi? Dimpotrivă, ne-a amintit și mai mult cât de valoroase sunt relațiile umane calde, cât de important este să transmiți iubire, prietenie celor din jur și cât de bine ne simțim să ne lăsăm, chiar și pentru câteva secunde, în brațele cuiva, indiferent de motiv.

Pe cine ai vrea să îmbrățișezi acum? Răspunsurile copiilor de la Clasa Albinuțelor, au fost dintre cele mai variate: *pe mama, pe tata, pe bunica, pe fratele meu, pe sora mea, pe prietenii mei, pe colegi, pe doamna învățătoare, pe doamna de pian, pe nana mea, pisica mea, câțelul meu.*

De ce simți nevoia să-i îmbrățișezi? *Pentru e le mulțumi pentru tot ce-mi oferă, pentru că-i iubesc, pentru că vreau să mă simt în siguranță, pentru că vreau să-mi audă inima cât de tare bate, pentru că îmi sunt dragi, pentru că așa simt, pentru că vreau să-l simt aproape, pentru că este moale și pufos, pentru că este credincios, pentru că ...mă simt bine.*

Răspunsuri frumoase și sincere date de acești copii de 7 ani, mă cuprind cu căldură și speranță în calitatea umană a viitorilor adulți.

Mă număr printre aceia care consideră îmbrățișarea *medicamentul universal* și cumva sunt dependentă de acest gest. Convingerile mele sunt întărite și de psihologi care susțin faptul că îmbrățișările exprimă siguranță, afecțiune și confort sufletesc, iar oamenii au nevoie de această acțiune care să îi facă să exprime aceste sentimente.

În așteptarea momentului în care ne vom putea îmbrățișa în siguranță, discutând despre acest subiect, vizionând mai multe materiale, ascultând povești, iată ce concluzii au tras Amalia, Anisia, Delia, Amza, Ema, Maya, Andrei (ambii), Nectarie, Rebeca, Marek, Alexandra, Matei, Maria, Nadia, Natalia, Cosmina, Caterina, Nicolae, Mara, despre efectul magic al unei îmbrățișări:

- ne încurajează și ne dă putere
- ne face mai liniștiți
- devenim mai veseli și mai calmi
- ne relaxează și ne alungă fricile
- ne adoarme
- ne simțim iubiți și mai încrezători
- ne dă speranță și iertare.

Îmbrățișați-vă mai des!

(autor Ala Mîrza Turbal)

Știți c-avem nevoie mare,
Zilnic, de îmbrățișare?
Ca să fim mai sănătoși,
Mai puternici, mai frumoși,
Să trăim o viață lungă,
Forțele să ne ajungă
Pentru toate câte vrem
Să le facem, să le-avem,
Pe cei dragi, să nu uităm,
Zilnic, să-i îmbrățișăm!
Pe copii, părinți, buneii,
Pe cei mari, pe mititei,
Pe colegi, prieteni, frați,
Să-i cuprindeți, nu uitați!
Sincera îmbrățișare
Răsădește-n inimi soare,
Bunătate și căldură!

Nu rămâne loc de ură,
De invidie, tristețe...
Multe are să învețe
Omul din îmbrățișare -
Sufletu-i devine floare...
Supărat? Îmbrățișarea
Îți explică ce-i iertarea.
Pe cel crud, ea îl învață:
Toate dreptul au la viață!
Pe bolnav, îl lecuiește,
Pe bătrân, întinerește.
Celui slab, îi face bine,
Îi dă-ncredere în sine.
Vede: nu e un ratat,
Dacă l-ai îmbrățișat!
Magica îmbrățișare
Face lumea zâmbitoare,
Mai frumoasă și mai bună,
Pace-n suflete adună,
Transformând IUBIREA-n CREZ!
OAMENI, VĂ ÎMBRĂȚIȘEZ!

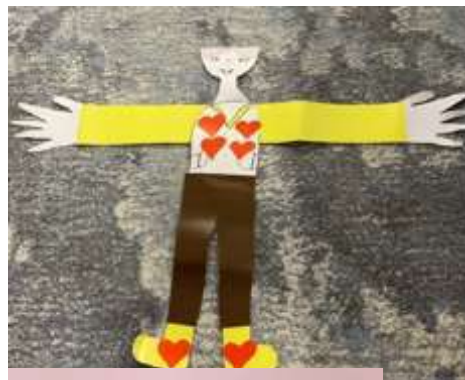

La final, nu putea lipsi îndemnul nostru pentru lectură :

A fost odata un urs atat de plin de iubire si de fericire, încât ori de câte ori întâlnea vreo faptură vie, o strângea în brațe cu patos.

Ursul își petrecea zilele colindand pădurea, făcându-și noi prieteni (ce rămâneau uimiți) și salutându-și vechile cunoștințe (încă surprinse) cu niște îmbrățășări uriașe, cât el de mari.

Într-o zi, însă, întâlni un om ce purta cu el un topor pentru taiat copaci...

13 ianuarie – Ziua Internațională a Îndeplinirii Visurilor

Primul vis care aș vrea să se îndeplinească ar fi să apară mai repede serialul nou **Percy Jackson** deoarece, când am auzit că va apărea, am fost foarte fericită.

Apoi mi-aș dori să apară mai multe cărți Percy Jackson (chiar dacă a anunțat autorul că nu vor mai face) deoarece este seria mea preferată.

Visez să mă întâlnesc cu artiștii mei preferați k-pop pentru că îmi plac extrem de mult melodiile lor. Desigur, un vis important este să am 10 la examen și să merg la o școală bună. Ultimul meu vis ar fi să văd cum e Tabăra Semizeilor din cartea **Percy Jackson**. (Josi Dascălu)

Eu visez să trec peste toate examenele, cum ar fi: examenul de clasa a V-a, examenul de capacitate, bacul etc. Mai visez să am: o casă, o mașină, o soție și copii. Un alt vis de-al meu ar fi să am o slujbă stabilă din care să câștig ceva bani. Mai visez să treacă covidul. (Alexei Ionescu)

Visurile mele sunt: să mă fac medic veterinar deoarece îmi plac mult animalele, să am un cal care să fie doar al meu pentru că îmi place să călăresc, să merg acasă la prietena mea cea mai bună și să petrec mai mult timp cu ea și să mă întâlnesc cu idolul meu. (Sara Cojocaru)

Cel mai mare vis al meu este să dispară virusul (SARS COV-2) deoarece aș putea merge în aer liber de exemplu: parcuri, lacuri, etc. și să desenez acele locuri.

Al doilea vis al meu este să devin o balerină faimoasă în Paris deoarece mi-ar arăta că sunt talentată la balet.

Cel de al treilea vis al meu este să devin o artistă cunoscută.

Al patrulea vis al meu este să am o afacere în America pentru că vreau să devin ceva în viață.

Și ultimul meu vis este să am mai mult de 10 animale deoarece iubesc animalele și nu aș putea să trăiesc fără ele. (Anastasia Irimescu)

Unul dintre cele mari visuri ale mele ar fi să dispară pandemia deoarece vreau să mă reîntâlnesc cu prietenii mei. Alt vis ar fi să devin bucătar când voi fi mare fiindcă îmi place să gătesc și să mănânc. Încă un lucru la care visez ar fi când voi fi mare să trăiesc într-o rulotă pentru că aș putea călători mai ușor. Tot când voi fi mare vreau să construiesc o tabără/ un loc de camping în Iași. (Iosif Miron)

În acest textuleț vă voi împărtăși visurile mele.

Dacă nu știți, am foarte multe mașinuțe de jucărie care nu îmi plac, le ador! Am și jocuri video cu mașini de curse, iar acestea îmi plac cel mai mult, inclusiv mașinile de Formula 1. Unul din visurile mele este să fiu un pilot de Formula 1 la echipa mea preferată, Ferrari, dacă se poate.

După cum v-am spus, îmi plac mașinile de Formula 1, dar îmi plac și piloții de Formula 1. Pilotul meu preferat de Formula 1 este Sebastian Vettel. El a câștigat titlul în Formula 1 de patru ori la rând. Eu îmi doresc un autograf de la el.

Mie îmi place să ascult muzică clasică, iar muzica clasică preferată este cea compusă de Ludwig Van Beethoven, Wolfgang Amadeus Mozart, Friedrich Chopin, Johann Sebastian Bach, Piotr Illici Ceaikovsky și Rachmaninoff. Eu cânt câteva din piesele lor, ba chiar pe cele mai cunoscute. Îmi doresc să devin un pianist îndrăgit.

Aș vrea ca întotdeauna să dispară cât mai repede o pandemie deoarece nu-mi place să fiu bolnav sau să stau întruna în casă.

Îmi doresc ca Dumnezeu să rămână lângă mine ajutându-mă să sar peste pericole și Îi mulțumesc pentru bunătatea Lui. (Theo Vicol)

Unul din visurile mele mărețe este ca atunci când devin adult să devin angajat la Google (chiar dacă la interviu îmi vor da întrebări algoritmice dar în realitate, voi face asta: `<imgsrc=/home_page/logos/GoogleLogo.png>`).

Un alt vis de-al meu este să iau un 100 la examenul de clasa a V-a.

Un vis ciudat de-al meu este să muncesc la McDonald's ca să am niște bani pentru facultate. Ultimul vis pe care-l am este să se termine pandemia. (Teodor Matianu)

Visul meu cel mai mare este ca familia mea să fie fericită și sănătoasă pentru a face multe lucruri împreună. Ar fi mirific să și dispară virusul Covid-19, dar aceasta nu este una din dorințele mele. Mă simt cel mai bine cu prietenii și familia mea, iar dacă suntem și bucuroși, e mirolant!

Un alt țel al meu este să devin doctor, scriitor de cărți și povești de copii sau avocat. Sunt foarte priceput la copilași și îmi place să scriu compuneri, dorința mea dintotdeauna a fost să mă fac chirurg și sunt foarte bun la argumentarea opiniei mele sau la răspuns cu contraargumente.

A treia dorință este să învăț foarte bine gastronomie. Să prepar multe: mic dejun, prânz, cină și desert. Copiii trebuie să mănânce bine pentru a crește mari! (Andrei Istrate)

Concluzia este foarte bine formulată de Horia Costea:

Orice copil are unul sau mai multe visuri. Copiii își doresc să aibă în viitor o anumită meserie, să aibă o casă frumoasă și să fie sănătoși. Întrebarea este cum ne îndeplinim visurile? Și răspunsul este prin muncă continuă și prin învățare. Sunt însă și visuri mai mici, de exemplu să vizitezi o țară nouă, să practici un sport nou. Există și visuri pe viitorul apropiat: dacă ai o rană, visezi să ți se vindece sau dacă ești foarte ocupat, visezi să ai mult timp liber.

Toate visurile se îndeplinesc cu EFORT, RĂBDARE ȘI CURAJ!

Prof. Alina Suceveanu

DE CE NE PLACE ISTORIA...

Am descoperit istoria în clasa a patra. A început să mă atragă prin informațiile interesante despre formarea țărilor și a popoarelor. Realizând proiecte, am avut șansa să descopăr trecutul nostru și vrednicia înaintașilor noștri. Istoria mă ajută să-mi cunosc originile și să știu cine au fost și ce au făcut strămoșii noștri. **(Karin Dumitru)**

Istoria este o materie minunată deoarece înveți lucruri noi, afli informații despre strămoșii noștri, despre trecut, despre Țările Române, dar și despre daci și romani, cine au fost aceștia și cum s-au unit. Lecția mea preferată a fost despre domnitorul Vlad Țepeș, deoarece despre acesta există numeroase legende precum Dracula sau despre trasul în țeapă. Sper ca mulți elevi să înțeleagă importanța istoriei și să o studieze cu plăcere! **(Rebecca Volcenschi)**

Îmi place istoria deoarece învăț foarte multe despre trecutul unui popor sau aflăm lucruri interesante despre alte civilizații. Istoria ne vorbește despre curajul pe care l-au avut conducătorii pentru a-și apăra patria, lucru care pe mine mă face să-i admir foarte mult. Lecția mea preferată a fost aceea despre romani deoarece au o istorie lungă, erau foarte bine organizați și au construit un vast Imperiu – Imperiul Roman. **(Josefina Dascălu)**

Mie îmi place istoria deoarece este foarte interesantă și aflăm multe lucruri despre trecutul omenirii și al strămoșilor noștri. De asemenea istoria este și materia mea preferată. Istoria este știința care studiază trecutul omenirii și evoluția societății omenеști din cele mai vechi timpuri și până în prezent. La istorie mie mi-a plăcut cel mai mult lecția despre Vlad Tepeș deoarece chiar dacă era aspru cu hoții, domnitorul român încerca totuși să facă lumea un loc mai bun și ar trebui să încercăm toți să facem lumea un loc mai bun, ajutându-i pe cei săraci și făcând fapte bune. **(Adela Sava)**

Cum cred eu că au fost orele de istorie din acest semestru? Mie mi-au plăcut orele de istorie din acest semestru foarte mult, mai ales când facem proiecte în PowerPoint ca să aflăm noi informații sau să învățăm mai multe lucruri. Mi-au plăcut și subiectele pe care le-am învățat. Sper doar ca al doilea semestru va fi la fel de bun. Doar ca să adaug, subiectele mele favorite pe care le-am învățat au fost despre Marco Polo și Fernando Magellan. **(Teodor Matianu)**

Mie îmi place istoria deoarece învăț foarte multe lucruri despre trecutul țării noastre și nu numai. Lecția mea preferată până acum a fost "Războaiele daco-romane" pentru că mi-a plăcut cum și-au făcut strategia atât imperiul roman, cât și triburile dacice. **(Luca Pușcașu)**

Îmi place Istoria deoarece învăț foarte multe lucruri noi și interesante despre trecutul omenirii. Lecția mea preferată a fost cea despre Egiptul Antic deoarece am învățat cum se face o mumie și am reținut zeii de acolo. Proiectul preferat a fost cel despre Cele 7 Minuni ale Lumii, doar una dintre cele 7 existând în prezent: Piramida lui Keops. Celelalte 6 nici nu cred că au existat, din câte am auzit. Fără profesoara noastră, Teacher Cristina, care ne-a învățat pe toți istorie, nu aș fi descoperit această materie mirifică. **(Andrei Istrate)**

Mie îmi place istoria fiindcă putem afla multe lucruri care s-au întâmplat acum mult timp în urmă. La ora de istorie putem zice că ne întoarcem în trecut și suntem și noi la fața locului unde s-a întâmplat ceva ce s-a petrecut cu mult timp în urmă. Îmi mai place istoria pentru că mai avem și o profesoară foarte bună, pe Teacher Cristina. **(Răzvan Ifrim)**

Istoria este obiectul școlar preferat al meu deoarece sunt curios să aflu ce s-a întâmplat în trecut: cum trăiau oamenii acum sute și mii de ani, ce unelte existau pe vremea aceea, dacă au existat conflicte, înțelegeri sau războaie, etc. Istoria este știința care studiază trecutul omenirii și evoluția societății omenesti din cele mai vechi timpuri până în prezent. Eu consider că istoria merită studiată și că este utilă și interesantă. Cele două subiecte istorice care îmi plac cel mai mult sunt despre Împăratul Traian și Imperiul Mongol. Împăratul Traian a fost unul dintre Cezarii Imperiului Roman. Numele lui complet era Marcus Ulpius Nerva Traianus și s-a născut în Peninsula Iberică. El a transformat Dacia în provincie romană după cele două campanii din anii: 101-102, 105-106 învingându-l pe conducătorul Daciei, Decebal.

Imperiul Mongol a fost cel mai întins imperiu terestru din istoria omenirii, din nord-estul Asiei până în nord-estul și estul Europei. Genghis Khan, Ogedei Khan și Kublai Khan au fost cei mai importanți conducători (Khani) ai Imperiului Mongol și erau rude între ei (bunic, nepot, nepot). Acestea sunt doar o mică parte din motivele pentru care iubesc istoria și de-abia aștept să învăț despre multe alte lucruri și fapte mărețe! **(Theodor Vicol)**

Mie îmi place istoria fiindcă învățăm lucruri despre daci, greci, romani etc. Mi-a plăcut foarte mult să scriu despre armata romană și despre strategia lor de luptă. Mi-ar plăcea ca în viitor să mai facem proiecte dar în echipe și să ne alegem noi subiectul. Mulțumesc! **(Iosif Miron)**

Istoria este una dintre materiile mele preferate. Mi-a plăcut foarte mult faptul că a trebuit să prezentăm proiectele despre personalități ale diferitelor timpuri. Am învățat multe lucruri noi, care m-au fascinat. Perioadele în care s-au desfășurat lupte sau războaie nu sunt preferatele mele, deoarece consider că pacea a fost cea care a contribuit la dezvoltarea civilizațiilor. **(Sabina Apostol)**

La începutul clasei a 4-a am fost plăcut surprins să descopăr că în orarul meu au apărut două noi materii de studiu: istoria și geografia. Ambele mi s-au părut foarte interesante din prima clipă, dar Istoria, recunosc, m-a atras în mod deosebit.

În cadrul orelor dedicate acestui obiect am putut să aflu și să învăț multe lucruri despre trecutul omenirii, în general, despre trecutul nostru ca popor, despre numeroase personaje care au avut un merit deosebit în derularea evenimentelor din timpul vieții lor, despre dovezi care au fost descoperite de-a lungul timpului și care au ajutat la înțelegerea vieții și culturii oamenilor din acele vremuri, etc.

Cunoștințele dobândite pe parcursul acestor ore sunt convins că vor sta la baza culturii mele generale, mă vor ajuta în excursiile pe care imi propun să le fac în diferite locuri din țară și din lume, iar unele personaje studiate imi vor servi drept modele în viață. **(Albert Arcan)**

Copiii le plac poveștile. Istoria ar trebui să fie o frumoasă poveste. Prea mulți ani de memorat ne încurcă. **(Miruna Enache)**

CE ESTE ISTORIA? Istoria este știința care studiază trecutul omenirii și evoluția societății omenesti din cele mai vechi timpuri și până în prezent. Mie îmi place istoria deoarece învăț despre trecutul României și despre strămoșii mei, despre faptele lor de vitejie, despre curajul soldaților în luptele duse împotriva dușmanilor și mândria de a-ți apăra țara. Lecția mea preferată este "CUNOAȘTEREA LUMII PRIN CĂLĂTORI". La ore am "cunoscut" mari aventurieri, ca de exemplu : CRISTOFOR COLUMB ȘI FERNANDO MAGELLAN și împreună cu ei am descoperit noi ținuturi. **(Anastasia Irimescu)**

Mie îmi place istoria deoarece vreau să învăț despre cum trăiau oamenii în trecutul îndepărtat și cum își construiau casele. Lecția mea preferată a fost despre Vlad Țepeș pentru că îmi plăcea că nu ierta pe nimeni care făcea o faptă rea. O altă lecție preferată ar fi războaiele daco-romane. Această lecție mi-a plăcut fiindcă Dacia este România din prezent. Un alt subiect interesant este Războiul Troian, despre care eu am făcut și un proiect. **(Alexei Ionescu)**

Mie îmi place istoria deoarece mă interesează să aflu cum a evoluat omenirea. Lecția mea preferată de până acum a fost despre războaiele daco-romane deoarece erau printre cele mai puternice armate la acel moment. Consider că s-au folosit tactici foarte interesante de la ambele tabere.

(Horia Costea)

De ce îmi place istoria? Istoria reprezintă o parte din mine. O parte din fiecare dintre noi. Ea ne ajută să aflăm cum am ajuns până aici, pentru că nu e un drum tocmai scurt. Ne dă ocazia să ne cunoaștem pe noi înșine mai bine. Ne dă o imagine mai clară a generațiilor și a popoarelor care au domnit de-a lungul zecilor, sutelor și miilor de ani în urmă. Îmi place istoria deoarece ca român, dar și ca om, mă ajută să-mi cunosc tradițiile, originile, și mă face să fiu recunoscător pentru era și perioada în care m-am născut.

(Eric Fătu)

De ce îmi place istoria: pentru că este o materie minunată, fascinantă care ne învață despre trecut. Aflăm despre viața regilor, a împăraților și a domnitorilor și îmi dezvolt cunoștințele generale despre trecutul popoarelor. Proiectele prezentate de mine și de colegii mei au fost excepționale, așa cum a spus doamna profesor Cristina.

(David Amarandei)

Istoria ne ajută să înțelegem cum funcționează lumea, cum se comportau oamenii și care ne sunt strămoșii. Studiind Istoria ne dăm seama cât de departe am ajuns acum față de cum eram la începuturi.

(Sara Cojocaru)

Mie îmi place istoria deoarece prezintă evenimente întâmplătoare din cele mai vechi timpuri și până în prezent. Învăț despre oamenii iluștri care au marcat diferite perioade de timp. La istorie învăț cum s-au format statele lumii, de cine au fost conduse, modul în care s-au dezvoltat și cum au dispărut unele dintre ele. Istoria consemnează datele la care au avut loc diferite evenimente istorice. În concluzie mie îmi place istoria.

(Tudor Pantilimon)

Știați că....?

În ciuda pagubelor materiale deosebit de mari, în **Marele Incendiu** londonez din 1666 au murit 8 persoane. Au fost distruse cel puțin 13.500 de locuințe.

Abel Tasman ([navigator](#) și [comerciant](#) olandez, explorator al [Australiei](#) și [Oceaniei](#).) a descoperit Tasmania, Noua Zeelanda și Fiji în prima sa călătorie, dar a reușit să rateze complet Australia.

Columna lui Traian, [monument](#) antic din [Roma](#) construit din ordinul împăratului [Traian](#), pentru comemorarea victoriei sale în [Dacia](#), prezintă circa 2500 de figuri omenești, de circa 60-75 cm înălțime. Împăratul Traian este prezent de 60 de ori

Din 1972, **copia la scară naturală** a bazei Columnei lui Traian și copii ale scenelor reprezentate pe acest monument sunt expuse într-o sală a [Muzeului Național de Istorie a României](#), din București.

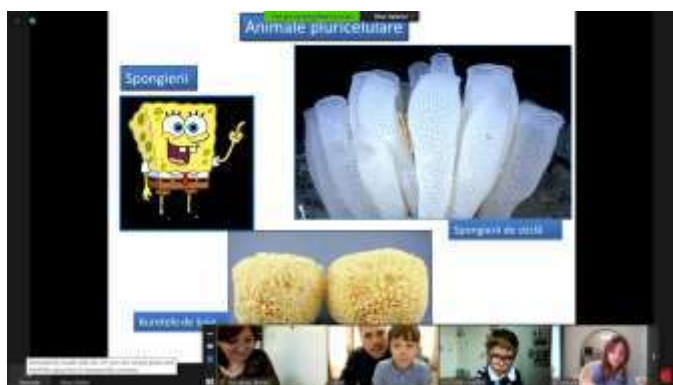
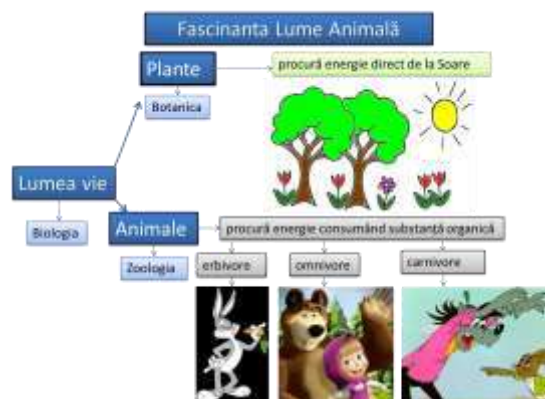
Prof. Cristina Alexandra Carp

Părintele, profesor pentru o zi

Numele meu este Ovidiu Alin Popovici și lucrez la Facultatea de Biologie din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași. Între calitățile ce mă definesc – pozitive sau negative (nu cunosc exact proporția) – dețin și calitatea de tată al juniorului cercetaș, Vlad Lubomir Popovici, cunoscut colectivului sub apelativul LUBO.

Într-o frumoasă zi de început de săptămână, o geană de lumină într-un brumar mohorât, în plin val 2 (sau poate amestec de resturi ale primului val cu elemente viguroase ale valului 2) al pandemiei de COVID, între știri apocaliptice despre limitele sistemului sanitar românesc, numărul de paturi libere la ATI, ceva propagandă electorală și multe ore on-line, soția îmi transmite propunerea doamnei profesoare Penu de a prezenta o lecție despre animale la clasa lui Lubo. Totul părea să fie simplu, iar prezentările on-line făceau deja parte din cotidian, deci niciun motiv de a refuza invitația.

În următoarele două, sau poate chiar trei zile, de trei sau patru ori pe zi, eram pus în temă de soție și / sau de Lubo cu privire la inexorabila și ireversibila scurgere a timpului. În aceste actualizări era mereu subliniat puternicul contrast între dinamica timpului și statica evoluției prezentării, iar leitmotivul lor devenea rugămintea de a nu lăsa totul pe ultima seară. Bazându-mă pe experiența pe care consider că o am în transmiterea cunoștințelor am reușit să evit orice urmă de stres, până când, într-o seară, privindu-

mă în ochi, cu o mină îngrijorată și ușor nedumerită, Lubo mi-a zis “tata, ai grijă! știi tu ce le-am zis colegilor mei despre tine?!”. În zadar am încercat să-l conving că nu știu și că mi-aș dori din suflet să aflu – n-am reușit până la culcare să-l mai fac să mai scoată o vorbă pe acel subiect. În acel moment, construind o punte peste timp, mi-am adus aminte, cum, la vârsta lui Lubo, îmi caracterizam tatăl în fața colegilor, iar calitățile pe care i le atribuiam erau cu mult peste ale personajelor clasice ale literaturii române pentru copii precum Greuceanu, Prâslea, Harap Alb, Făt-Frumos Simplu sau omonimul lui – Făt-Frumos din lacrimă, sau peste ale celebrului Mărgelatu jucat de Florin Piersic.

Măgulit pentru o clipă de locul pe care am presupus că mi l-a acordat Lubo în galeria eroilor de poveste / basm / benzi desenate / filme produse în studiourile Marvel sau Disney, am conștientizat subit responsabilitatea prezentării nevertebratelor și legătura de directă proporționalitate dintre reușita prezentării și intensitatea luminii emenate de aura mea de super-erou în ochii copilului meu.

Ziua Z (sau mai bine P) – ziua realizării prezentării începe relaxat, cu 2 sau 3 prezentări făcute pentru studenți ce urmau a fi masacrate, din martiriul lor urmând a se naște o nouă prezentare al cărei destin era să-i capteze pe tinerii cercetași. Relaxarea a fost de scurtă durată deoarece nu a fost necesar prea mult timp pentru a realiza că prezentările considerate ca punct de plecare pentru noua prezentare erau prea abstracte și lipsite de orice urmă de potențial ce putea fi valorificat. Odată cu această constatare a revenit subit povara responsabilității. Următorul pas a fost abordarea unei noi strategii, începută cu un sondaj de opinie avându-l drept subiect pe Lubo. Am constatat că principalele lui nedumeriri erau legate de: care-s cele mai mici animale și, evident, care-s cele mai mari, dacă meduzele sunt periculoase, de ce trebuie să ne spălăm pe mâini (foarte, foarte des), dacă păianjenii trăiesc doar pe uscat sau pot trăi și în apă, dacă mușcătura păianjenilor e periculoasă, dacă sunt animale la care sângele să fie diferit colorat de sângele nostru, dacă, dacă și din nou puțin “dacă” combinat pe ici, pe colo, cu câte un “de se” (pentru acuratețea informației, sondajul a fost realizat înaintea ședințelor de logopedie). Plecând de la aceste repere, am reușit să fac pe ultima sută de metri o prezentare cât mai colorată și cât mai sugestivă.

Actul final – prezentarea. Cu prezentarea realizată, deși nu prea șlefuită, așteptam momentul în care să mă așez în fața publicului. Din culise (adică din sufragerie) așteptam să intru pe scenă (cu alte cuvinte, în birou, în fața calculatorului), trăgând cât mai mult cu urechea la ceea ce se întâmpla acolo. Tensiunea și emoțiile se înteteau cu fiecare clipă, iar timpul se scurgea din ce în ce mai greu. Din când în

când, auzeam copiii ce întrebau cu glasuri în care se împletea energia, curiozitatea și nerăbdarea (desigur și curajul, îndrăzneala și vigoarea caracteristică casei / clasei aflate sub semnul leului) “ce surpriză avem pregătită pentru astăzi?”. Prin timpul dilatat, îmi fac intrarea în scenă, dar surpriză – internetul se hotărăște să-mi testeze deja greu încercații nervi și pică. În câteva secunde restabilim conexiunea, dar o nouă surpriză – nu am experiență în munca pe Zoom (folosesc Teams-ul), motiv pentru care orbesc după fiecare comandă. Șansa mea a fost întrucipată prin doamna profesoară Penu, care, cu răbdare și tact, mă ghidează pas cu pas prin hățișul comenzilor din Zoom, reușind astfel să ajungem la prezentare. Lubo s-a instalat comod și trufaș pe genunchii mei, precum Alexandru în șaua lui Bucefal, fremătând și el în așteptarea prezentării. Chiar de la primul slide copiii au declanșat un asalt nimitor – ce entuziasm! Toți știau câte ceva despre ceea ce era prezentat, toți aveau ceva de completat sau de întrebat – o adevărată sărbătoare a cugetului patronată de Pallas Atena prin reprezentanta ei, cucuveaua (*Athene noctua*) Alexa.

Într-un final, după dezbateri aprinse, urmate de alte și alte dezbateri în care patosul s-a împletit armonios cu cunoașterea, ne-a cuprins foamea (nu cea de cunoaștere), deci ne-am luat rămas-bun unii de la alții, propunându-ne ca în primele zile ale perioadei post-pandemice - sperăm că se apropie - să ne putem vedea undeva în natură pentru a continua dezlegarea misterele Viului.

Epilog. Deoarece lucrez de aproximativ 20 de ani în învățământ, consideram până la data menționatei prezentări că sunt puține lucruri care mă pot surprinde. Doamna profesoară Penu mi-a dat ocazia să văd că mă înșel, dându-mi astfel, prin intermediul elevilor domniei-sale, o lecție despre pericolul pe care-l reprezintă sentimentul de auto-mulțumire. Predând aceleași teme studenților an de an nu credeam că pot fi luat prin surprindere, ba mai mult, consideram că pot induce clasei / grupei /etc. până și întrebările pe care vreau să le primesc. În fața grupei de cercetași am realizat câte mai am de învățat până să mă pot considera profesor (nu mă refer la titlul formal), am văzut și înțeles rolul decisiv pe care Doamna ÎNVĂȚĂTOARE, Doamna PROFESOARĂ, Doamna IULIANA sau simplu, DOAMNA, îl joacă în modelarea caracterelor și destinelor elevilor săi, am înțeles câtă muncă, câtă organizare și cât talent se ascund în spatele unei ore care decurge perfect și, cel mai important, am înțeles de ce în unele discuții Lubo (sigur nu a auzit de Nietzsche) aduce ca argument suprem “AȘA A ZIS DOAMNA IULIANA!”.

Toma Hogeia la Junior

Toma Hogeia. Sau Tomiță, cum îi spun prietenii! Născut în Botoșani, pe 17 aprilie 1957, Toma Hogeia este profesor, actor și regizor a cărui implicare artistică se bucură de recunoaștere națională și internațională.

Copil fiind,, a studiat la Liceul de Artă „Ștefan Luchian” din Botoșani”. După absolvirea liceului, Toma Hogeia a urcat direct pe scenă, din 1977 până în 1981 fiind actor la Teatrul de Stat "Mihai Eminescu" din Botoșani, dar și colaborator la Teatrul de păpuși "Vasilache".

Activitatea ieșeană cuprinde, pe lângă Universitatea de Arte, și activitatea de actor al Teatrului pentru Copii și Tineret "Luceafărul" din Iași. Între anii 1996 și 1998 a fost scenarist, realizator și actor al emisiunii de seară pentru copii "Îngerașul meu" la Radio "Trinitas", Iași.

Are peste o sută de roluri interpretate decenii de activitate artistică, timp în care a obținut și numeroase premii. Marele trofeu de la Festivalul Internațional de la Galați 1995, cu spectacolul Raza de soare, Premiul pentru regie artistică, obținut la Volgograd în Rusia cu spectacolul Raza de soare, 2006, Premiul pentru cel mai incantător spectacol, obținut la Festivalul Mondial de Teatru de Păpuși - Praga 2007; nominalizare pentru regie artistică în cadrul aceluiași festival Premiul pentru debut obținut la Festivalul Internațional "Gulliver" Galați 2007, cu spectacolele Degetica și Magazinul cu jucării. În ultimii ani, numeroase premii a obținut cu spectacolul "Tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte" realizat la Teatrul Merlin, Timișoara.

În 2005, Toma Hogeia obține doctoratul la Universitatea G. Enescu Iași. A publicat volumul de versuri "Dacă aș fi" și "Între generații", dar cel mai important este faptul că ne-a dat "Istoria Teatrului de Animație din România", lucrare deosebit de importantă în breasla artiștilor marionetiști.

Fragmente din articolul publicat pe site-ul stiri.botosani.ro

JOCUL este o acțiune plină de tâlc și suspans, este o descărcare a unui surplus de forță vitală, altfel spus, jocul concretizează o nevoie de destindere. Conduita de joc a copilului implică un element de alegere, mai exact, de inițiativă. Deci, jocul este mijlocul prin care ființa umană, de la începuturile existenței sale, în-tră în contact cu lumea cunoașterii. Spiritul candid, îl prezintă pe copil ca pe o ființă capabilă să inventeze acțiuni de o mare naivitate, la prima vedere, dar pline de substanță în conținutul lor. JOCUL constituie o problemă serioasă, deoarece este un instrument de afirmare a eului! JOCUL este o activitate morală, co-pilul învață să mănânce, învață să vorbească, învață să se joace, învață să relaționeze, totul prin modele(*părinți, bunici, frați mai mari, educatori, învățători*).

COPILUL ȘI JOCUL

Datorită gradului de exaltare, copilul în orice moment crede că este și poate fi „balaur”/„prinț”/„zmeu”/„motan”/ „pitic”/„prințesă”/„vrăjitoare”... aproape de convingerea că este „de-adevăratelea”.

COPILUL se joacă în cea mai desăvârșită seriozitate, dar se joacă și știe că se joacă. ACTORUL trăiește pe scenă prin rolul pe care îl joacă, dar este conștient că joacă! Cunoșc din lucrările de specialitate (*psihologia copilului*) și din experiența de actor/regizor (*peste 10 ani*) că preșcolarii și școlarii mici au nevoie, în activitățile lor zilnice (*de joacă*) de simboluri, pentru a li se dezvolta dorința de cunoaștere. Prin simbolurile jocului, copilului i se dezvoltă atât limbajul, cât și fantezia și, nu în ultimul rând, logica. Pentru școlarii mici (6-11 ani) mediul social (*școala*) îi ordonează, aceștia dezvoltându-și capacitatea de a dialoga și coopera cu ceilalți. Familia, în această perioadă, are un rol esențial în dezvoltarea copilului. Vârsta de șapte ani este extrem de importantă pentru dezvoltarea psihică ulterioară, de aceea este esențial ceea ce i se oferă copilului, până la șapte ani atât prin JOC cât și prin SPECTACOLUL DE TEATRU! Deja, copilul începe să aibă cunoștințe despre societate, despre lume prin joc, prin spectacolele vizionate.

În altă ordine de idei, **păpușa-personaj**, întâlnită în toate reprezentațiile pentru copii, este și rămâne elementul primordial din viața copilului. Gândirea copilului trebuie permanent stimulată în familie, în școală în teatru. Copilăria rămâne vârsta întrebărilor, jocurilor, de aceea fiecare etapă a copilăriei are un grad anume de înțelegere, de receptare și un anumit specific. Jucându-se, copilul își formează limbajul. Astfel este stimulată imaginația, gândirea, sensibilitatea, independența în acțiune. În orice poveste lecturată (*de părinți, bunici, învățători*) sau văzută pe scena teatrului, există pentru fiecare spectator (*copil*) o păpușă (*un personaj*) pentru care atât lacrimile curate cât și râsul cristalin se nasc datorită eroilor și întâmplărilor din poveste.

Apropo de întâmplări de poveste, în decembrie 2020 am trecut pragul Școlii „JUNIOR” în calitatea onorantă de Moș Crăciun! Mi-am consultat spiridușii și am decis, de comun acord că, deși trecusem printr-un an greu, cu un microb care făcuse, deja, înconjurul planetei, trebuia, totuși, să particip la serbarea școlii, grupa pregătitoare și ce să vezi...? O clasă primitoare, frumos amenajată pentru venirea Moșului și doamna profesoară Penu Iuliana care m-a întâmpinat, din pragul școlii, zâmbind. Contrar faptului că, întâlnirea Moșului cu copiii a fost pe zoom, totul s-a desfășurat atât de firesc, atât de viu, cu o re-

gie a momentului foarte bine pregătită încât s-a atenuat, puțin, foarte puțin absența copiilor din clasă. Mai mult decât atât, fiind pe zoom, am avut șansa de a pătrunde în casa fiecărui copil: Sofia, Matei, Bianca, Ivana, Victor, Christian, Eduard, Anelisse, Celine, Ilinca, Tudor R., Tudor P., Eric, Antonia, Meda, Sara, Adrian, Lubomirde, descoperind universul căminului, alături de părinți sau frații mai mari, de a re-găsi copiii, în ținute atent alese (*de părinți*) și pregătiți pentru începerea spectacolului. Regia momentului a fost atât de bine conceput încât, intervenția fiecărui copil s-a transpus într-un mini-recital de poezie și cântec. Pe pricipiul că OMUL sfințește locul, profesoara Penu Iuliana a reușit, cu prisosință, să transforme o situație nefericită/un moment de criză, într-o întâlnire de/cu suflet...! Concluzionând aș spune că, **acolo unde există IMPLICARE, EMOTIE, și IUBIRE avem bucuria de a descoperi un OM cu mult SUFLET dăruit, întru totul profesiei și copiilor!**

Actor, Regizor, Doctor în Artele Spectacolului: TOMA HOGEA

„PĂPUȘILE ÎNSUFLEȚITE” - interviu cu Maestrul Păpușilor, Toma Hoge

IVANA DASCĂLU: *Cum prinde viață o păpușă?*

Venirea pe lume a unei păpuși, necesită multă trudă, timp, imaginație și multă iubire! În primul rând, SCENOGRAFUL este artistul care gândește, creează păpușa/personajul împreună cu REGIZORUL spectacolului. Mai întâi, se face un desen cu chipul și trăsăturile esențiale ale păpușii/personajului, apoi desenul/ schița ajunge la alt artist, SCULPTORUL teatrului care începe să modeleze, cu multă răbdare, pricepere și talent, din materiale moi sau tari, păpușa. Urmează o altă etapă, aplicarea accesoriilor: culoarea/părțile pictate, ochii, părul și, nu în ultimul rând, vestimentația păpușii. În final, PĂPUȘA ajunge în mâinile ACTORULUI PĂPUȘAR care, cu răbdare, talent, sensibilitate, cu multă muncă, cu o dăruire absolută și multă, multă iubire, reușește să însuflețească și să dea viață noii păpuși!

JOSIE DASCĂLU: *Ce trebuie să conțină un spectacol pentru copii?*

Fiecare spectacol, conceput și oferit copiilor trebuie să încorporeze toate virtuțile creației scenice prin cele mai diverse mijloace: actorie, poezie, muzică, pantomimă, coregrafie, măști, marionete, păpuși, în ideea că, pe scenă, sub ochii plini de candoare a copiilor, să se poată compune un bogat univers de cunoaștere, un univers uman, dător de bine și frumos, într-o relație de comunicare (*scenă-public*) deschisă, autentică și profund sensibilă. Lumea teatrului oferă copiilor -de toate vârstele- momente de implicare în joc, veselie, evadare din cotidian și clipe de înălțare a spiritului. Înainte de toate, **orice spectacol pentru copii, trebuie să ofere clipe magice, emoție și multă, multă iubire!**

IVANA DASCĂLU: *Ce fac păpușile când nu sunt în spectacol și, cine are grijă de ele ?*

Emoționantă întrebare...care vine din parte unui copil...! PĂPUȘILE din teatru, din prima zi când prind viață, devin parte componentă a actorului păpușar...!

ACTORUL este cel care oferă, suflet/viață păpușii. Înainte de toate, actorul în-cearcă să descopere tainele păpușii (*mecanismele și sistemul de mânăuire*), apoi începe să se „împrietenească” cu ea și, iar în cele din urmă actorul păpușar, își asumă rolul de „părinte”. ACTORUL și, numai actorul, este cel care are grijă de starea bună de funcționare a păpușii: să nu fie lovită, să nu se murdărească astfel încât, totul să fie perfect pentru spectacol. În momentul când nu este spectacol, păpușile se „odihnesc”, stau cuminiți în camera păpușilor și așteaptă reîntâlnirea, de a doua zi, cu actorii. Orice reîntâlnire a actorului cu păpușa, aduce lumină, liniște, bucurie, speranță și sentimentul iubirii, necondiționate, reciproce!

JOSIE DASCĂLU: *Anul trecut, nu am mers la Teatrul pentru Copii, fiind pandemie dar, am văzut multe spectacole de teatru online. Au suferit actorii și păpușile, că nu s-au întâlnit cu spectatoarii?*

Într-adevăr, a fost un an dificil dar...a trecut! Mersul la teatru nu este, doar, un divertisment, teatrul este locul unde voi copiii, descoperiți toate poveștile, este tărâmul „fermecat” unde aveți șansa de a trăi, alături de actorii păpușari, toate întâmplările personajelor dragi. În sala de spectacol, emoțiile vibrează peste tot, în scenă actorii, emoționați, dau viață păpușilor iar voi, copiii trăiți la cote maxime, super emoționați, fiecare scenă din spectacol. Niciodată un spectacol văzut online, nu se va ridica la nivelul spectacolului, vizionat și trăit, din sala de teatru, vibrația sălii, **păpușile „vii” din scenă** și reacțiile publicului, **creează acel miraj unic a artei păpușărești!**

Teatrul este și, va rămâne, o casă a păpușilor, un tărâm a basmelor, universul unic a copilăriei!

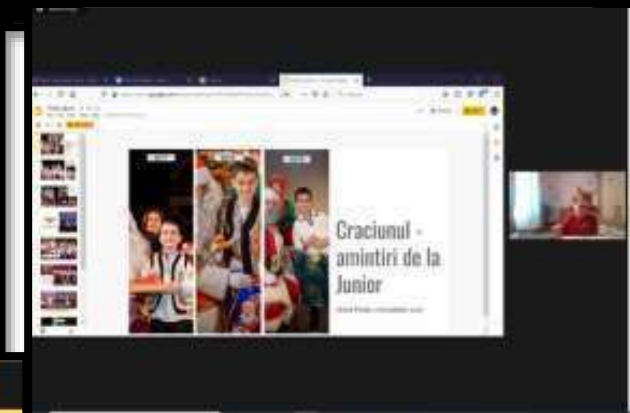
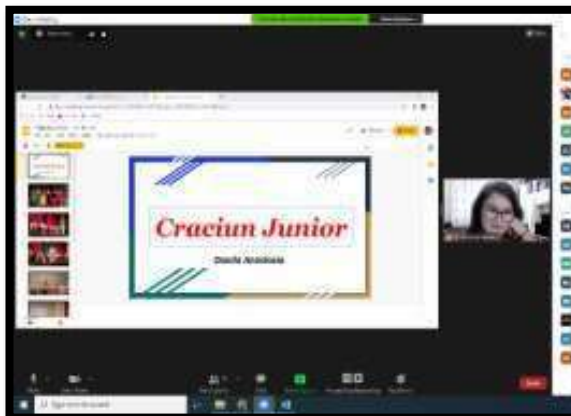

Bucuria Crăciunului în familia Junior

În fiecare an, de Crăciun, pregăteam o serbare în care emoția întâlnirii și a spectacolului unea copiii, părinții și profesorii. Prin dans, muzică și teatru împlăteam povești izvorâte din muncanoastră de peste an. Așteptam aplauze și cadouri de la Moș Crăciun drept răsplată pentru dăruirea, implicarea și efortul fiecăruia dintre noi. Am creat amintiri pline de magie.

Anul acesta, un an provocator, ne-am demonstrat că indiferent de timpurile pe care le străbate lumea în care trăim, putem crea momente magice, la fel ca în anii trecuți. Astfel, ziua de 22 decembrie a fost una specială pentru noi, juniorii de clasa a III-a. Doamna învățătoare ne-a învățat să creăm prezentări în Google Slides, ne-am ales momentele preferate din serbările de Crăciun trecute și preț de câteva ore ne-am bucurat și ne-am emoționat rememorând bucuria Crăciunului în familia Junior.

Moș Crăciun online

Acasă, la Junior, ne-am întâlnit cu Moș Crăciun, am conversat cu el mai mult ca oricând și ... ne-am demonstrat talentul scriitoricesc. Moșul a fost foarte încântat de creațiile noastre și ne-a rugat să i le trimitem pe adresa de e-mail să se bucure de ele și Crăciunița și să le ofere drept exemplu spiridușilor. Doamna învățătoare ne-a învățat cum să tehnoredactăm textele în Google Docs și cum să i le trimitem moșului prin poșta electronică. Am fost foarte încântați!

Întâlnire magică cu Moș Crăciun

În casă era o atmosferă magică. Toti membrii familiei dormeau liniștiți lângă bradul împodobit, special pentru venirea lui Moș Crăciun. Era mai frumos ca niciodată. Toată casa era cuprinsă de bucurie și de spiritul Crăciunului. Deodată, cineva a intrat în casă. Era un bătrânel micuț, cu barba albă ca zăpadă, îmbrăcat în roșu și cu plete lungi, parcă făcute din fulgi de nea. Fănicăse uită direct la el și nu-i venea să-și creadă ochilor. Nu știa ce să facă, îi era teamă să spună ceva. Își luă inima în dinți și-i spuse cu emoție în glas:

—Bine ai venit, Moș Crăciun! Te-am așteptat tot anul și să știi că am avut un an minunat. Aștept de mult timp să vorbesc cu tine. Nu te-am mai văzut niciodată și am atâtea întrebări pentru tine. Cum poți călători în toată lumea, doar într-o singură noapte ?

—Eeei, dragul meu băiețel, asta este adevărata magie a Crăciunului. Este misiunea și, deopotrivă, superputerea mea. Dar să știi că am și o săniuță foarte rapidă, sau poate că am și milioane de spiriduși care mă ajută, ori poate că am o clepsidră a timpului, împrumutată chiar de la Harry Potter.

Atunci se auzi ceasul lui Fănică. Era miezul nopții, iar Moș Crăciun îi șopti băiețelului:

—Trebuie să plec, deja sunt în întârziere.

Fănică începu să se întristeze și îl întrebă, lăcrimând de emoție:

—Am să te mai văd vreodată, Moș Crăciun ?

—Depinde de cât de ascuțitor vei fi, Fănică!

În acel moment se auziră niște zurgălăi, iar o sanie, frumos împodobită, își făcu apariția la geamul lui Fănică. Moș Crăciun îl sărută pe obraz și sări în minunata săniuță. Săniuța se ridică învăzduh și, deodată, se făcu nevăzută, în timp ce glasul lui Moș Crăciun încă se mai auzea în depărtare:

—Ho, ho, ho !

Theodor Darie, clasa a III-a

Victor Leahu, clasa a III-a

Moș Crăciun

Seara se lasă ușor în sat. Împreună cu prietenii mei ne bucurăm de zăpada de pe derdeluș. Cu toții am fost la colindat, dar acum ne pregătim pentru seara magică de Ajun, atunci când vine Moșul.

Moș Crăciun este un bătrânel în roșu și alb care se mișcă foarte rapid. Nimeni nu a reușit să-l prindă atunci când lasă cadourile sub brad.

Anul acesta, gașca noastră are un plan. Vom monta camere de vedere profesionale pentru a filma momentul. Sper că vom reuși așa cum am reușit și cu Moș Nicolae, dar aceasta e alta poveste. O veți afla cu următoarea ocazie.

Moș Crăciun este un bătrânel vesel, bun și iertător, de aceea sperăm că nu se va supăra pe noi.

Ilaria Rebeca Burlacu, clasa a III-a

Prietenul meu, Moș Crăciun

Afară ninge cu un roi de fluturi albi. Ceasul arată că de mai bine de o oră este trecut de miezul nopții.

Maria nu a putut să adoarmă. Ea voia să îl prindă pe bătrânul cu barbă și plete albe. La un moment dat au început să se audă sunete de zurgălăi. Aceasta a coborât din pat și s-a dus la fereastră. L-a văzut pe Moș Crăciun venit din tărâmul îndepărtat al zăpezii unde regină este iarna. Ea a vrut să îl vadă mai de aproape.

-Ho, ho, ho! Dragă Maria, am venit să îți aduc darurile mult dorite! Dar de ce nu dormi?

-Bună, Moșule! Nu îmi vine să cred că te văd! Mi-am dorit atât de mult să te întâlnesc și nu am putut să adorm. Nu îmi încap în piele de bucurie.

-Maria, dacă dorești să ne revedem, pentru că acum suntem prieteni, o să îți dau numărul cutiei mele poștale din Laponia.

-Mulțumesc, Moșule! Dintotdeauna mi-am dorit un prieten magic ca tine! Și au vorbit, și au vorbit mult timp.

-Bine, Maria, mi-a făcut plăcere să te cunosc! Am multe cadouri de livrat și nu mai e mult timp. Ne vedem Crăciunul viitor!

Fetița l-a urmărit pe geam până a dispărut în văzduh, apoi s-a dus la culcare. Acum, în casă este o liniște desăvârșită, singurele care nu dorm sunt becuțele colorate din bradul de Crăciun și cadourile primite. A doua zi dimineață, toată familia se trezește devreme și se duce la minunățiile de sub brad.

Maria niciodată nu a mai fost atât de fericită!

Miruna Ioana Ferariu, clasa a III-a

Moș Crăciun

Toată lumea știe că, în noaptea dintre 24 și 25 decembrie, mult îndrăgitul Moș Crăciun vine.

Acesta e un bătrânel plinuț, îmbrăcat cu o haină groasă și roșie, cu barba lungă și pletele albe ca neaua. El e cunoscut pentru fapta bună pe care o face de mulți ani, adică dăruiește cadouri copiilor cuminți. Din păcate, celor obraznici le aduce cărbuni.

Copiii se trezesc tare devreme în acea dimineață specială de decembrie, cea în care se găsesc sub brad pachetele colorate ce conțin daruri pentru cei mici. Dar nu sunt orice daruri, ci sunt chiar darurile dorite de copii! Toți mititeii exclamă fericiți: A venit Moșul!

Crăciunel dă atenție și celor mai mici detalii: dacă un copil își vrea cadourile împachetate frumos, își va vedea sub brad dorința împlinită, dacă altul își vrea cadourile în pungi cu imprimeu de Crăciun, așa le va primi.

Bătrânul intră tiptil, pe nevăzute, în case, verificând iarăși scrisorile, în așa fel încât să nu greșască destinatarul.

Moș Crăciun e așa generos, de asta e așa de așteptat.

Noapte de Crăciun

Este o noapte specială, adică Ajunul Crăciunului. Mama pregătește cozonacii, iar eu cu tată împodobesc bradul cu globuri sclipitoare, luminițe colorate și cu beteală în valuri aurii.

Îmi arunc ochii pe fereastra și zăresc un roi de fluturi albi care se așterne în curtea noastră. Din văzduh văd cum o sanie mare este trasă de reni, condusă de un bătrân rotofei îmbrăcat în roșu cu o barbă albă ca zăpadă.

Se oprește în fața casei noastre și se aud sunetele de zurgălăi ale renilor lui Moș Crăciun.

Inima îmi bate foarte tare și de odată îmi amintesc că ar trebui să dorm ca Moșul să pună cadourile sub bradul fermecat. Singurele care nu dorm sunt luminile jucăușe din pom, iar în mintea mea este un singur gând care nu-mi da pace: „Ce voi găsi oare mâine sub brad?”. Am adormit, iar în vis îmi apar îngeri îmbrăcați în petale de flori.

Ce noapte minunată!

Evelina Marcu, clasa a III-a

Cel mai frumos Crăciun

Crăciunul așteptat cu multă nerăbdare de toți oamenii din lume se apropia cu pași repezi. Din nefericire, pandemia neașteptată a impus restricții și a adus izolarea. Dar era o familie care aștepta cu optimism să petreacă un timp minunat împreună și să se bucure de magia sărbătorilor.

Mihnea și David, cei doi copii ai familiei, au împodobit un brad minunat și se pregăteau cu mare entuziasm să-l întâmpine pe bătrânelul durduț cu haine roșii și cu părul alb ca zăpada. Voi cine credeți că era acesta? Ați ghicit! Chiar el, Moș Crăciun, în carne și oase!

Zilele treceau atât de repede, încât timpul a părut că zboară de pe 1 Decembrie, când toți românii au sărbătorit Ziua Națională, până pe 24 Decembrie, ziua specială de Ajun.

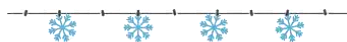
Seara, cei doi frați fremătau de nerăbdare, dar Moșul se lăsa așteptat. Mihnea și David au pus clopoței la ușa și la șemineu, pentru a nu rata momentul venirii bunului lor prieten. La un moment dat, s-a auzit zgomot de zurgălăi, iar David, fiind un băiețel îndrăzneț, a fugit în curte. Mare i-a fost bucuria când l-a văzut pe bătrânelul prietenos, coborând din sanie cu un sac imens, plin de jucării! L-a salutat cum se cuvine și l-a poftit în casă. Moș Crăciun a intrat voios, s-a așezat lângă copii și a mâncat cu poftă din prăjiturile pregătite pentru el. Apoi i-a întrebat pe cei doi frați dacă au fost cuminți și dacă au obținut rezultate bune la școală. Aceștia au răspuns afirmativ și Moșul a zâmbit cu blândețe, căci el știa că așa a fost.

Apoi le-a spus că nimic nu poate strica magia Crăciunului, dacă oamenii sunt buni și copiii sunt cuminți. Nici chiar pandemia!

Când iubitul Moș a trebuit să plece, cei doi frați l-au rugat să le permită să-i admire sania. "Sigur că da, dragii mei!" le-a spus bătrânul blând. Au mers împreună în curte și băieții au fost foarte încântați și uimiți să vadă sania lucioasă, la care erau înhămați renii din îndepărtata Laponie. "Dar aceasta chiar este o sanie adevărată, trasă de reni adevărați!", a strigat David, în timp ce Moșul se urca în sanie și le spunea să îl aștepte cu încredere și anul următor. Apoi, într-o clipă, s-a făcut nevăzut în văzduh.

Mihnea și David au înțeles că este important să crezi într-un vis ca acesta să devină realitate. Și atunci nici un pericol, nici măcar pandemia, nu-ți poate fura bucuria!

Ce Crăciun minunat a avut această familie, mai ales că băieții au învățat o lecție atât de importantă!

Moș Crăciun

Radu Vornicu, clasa a III-a

Cine este Moș Crăciun? Este bătrânelul care râde cu hohote lungi, mai rotofei, cu plete și barbă albă. El citește scrisorile de la copii cuminți și îndeplinește dorințele acestora. Celor năzdrăvani le trimite doar o piatră neagră numită cărbune. Aceștia din urmă sunt supărați, dar primesc astfel o lecție și în anul următor vor face numai fapte bune și vor fi răsplătiți pe măsură: primesc mașinuțe, ciocolată și trenulețe.

Moșul niciodată nu uită nici măcar un singur copil. Este gata să împartă oricând fericire în jur.

Moș Crăciun

Sonia Mihalache, clasa a III-a

Este Ajunul Crăciunului. Sorina și Doru privesc pe fereastră la spectacolul de afară, ninge cu un roi de fluturi albi.

Mama pregătește de zor masa de Crăciun, este plină de bunătăți. Bunicii i-au loc la masă, iar copiii devin nerăbdători, sunt cu gândul la ce le va aduce în dar bătrânul grăsuț cu plete albe ca zăpada. Bucuria revederii creează momente magice în sânul familiei numeroase.

Miezul nopții îi prinde pe copiii ascunși după canapea, poate îl vor surprinde pe Moșul când va ajunge. Își așteaptă rândul, emoționați, sigur se află pe lista cu daruri scrisă cu grijă de spiridușul șef!

Moșul a intrat cu grijă pe hornul încălzit. Sorina a strănutat și s-a dat de gol. După ce s-au prezentat Moșului, cei doi copii l-au întrebat:

—Voi nu ar fi trebuit să dormiți la ora aceasta?

—Așa este, dar ne-am dorit foarte tare să te întâlnim, să vedem cum intri pe horn și să ne povestești cum reușești să înconjori lumea întreagă într-o singură noapte!

Moșul zâmbi cu drag și începu să le povestească copiilor cum magia Crăciunului face posibilă călătoria sa în lumea toată. Copiii au apucat să îi mulțumească Moșului și au adormit ca și cum întâmplarea a fost un vis frumos.

Întâlnirea cu Moș Crăciun

Este noaptea de Crăciun. Afară ninge cu fulgi mari. În casă este o liniște desăvârșită. Bradul este împodobit cu mii de globulețe mari și mici și ghirlande de beteală. Pe masă sunt așezate bunătățile pregătite de mama. Odăile miros a vanilie și a scorțișoară. Copiii au adormit cu gândul la cadourile pe care urmează să le primească.

Dintr-odată se aud sunete de zurgălăi. Ioan s-a dat jos din pat și s-a dus lângă perete. Se auzeau niște pași înfundați în apropiere de brad. “Nu îmi vine să cred! A venit Moșul din ținuturile îndepărtate unde regină este iarna!”. Avea o barbă albă ca zăpada, doi ochi mici și o căciulă albă pe margini și pe creștet roșie. Moșul a fost surprins:

—Dragul Moșului, tu de ce nu dormi?

—Pentru că așteptam să vii tu.

Moș Crăciun a fost impresionat de răspuns. I-a dat cel mai mare cadou pe care l-a avut și a plecat prin văzduh. Ce noapte minunată!

Victor Preda, clasa a III-a

Dialog cu Moș Crăciun

Este noaptea de Crăciun. Cu toții dorm în afară de luminițele strălucitoare și colorate din brad. Deodată se aud pași. Este Moș Crăciun! Doi copii, Matei și Miruna, au coborât speriați și au spus în cor:

—Moș Crăciun, tu ești ?

—Ho! Ho! Ho! Dragii mei, eu sunt adevăratul Moș Crăciun!

—Tu, Moșule, chiar ești?

—Cum să nu? Cine credeți că vă aduce cadouri în fiecare an?

—Păi...credeam că sunt părinții, a spus Matei.

Copiii au stat puțin pe gânduri, apoi l-au întrebat pe Moș Crăciun:

—Moșule, ne iei și pe noi în sanie pentru a-ți vedea mirifica călătorie? Bătrânul a acceptat și au plecat.

Dimineată, Matei și Miruna și-au povestit întâmplarea crezând că e un vis, dar au observat un bilet:

Dragii mei,

Voiam să vă mulțumesc pentru ca m-ați ajutat să livrez cadourile.

Cu drag, Moș Crăciun

Atunci și-au dat seama că nu a fost un vis, ci o întâmplare reală.

Acea seară a fost una de neuitat, iar Matei și Miruna au păstrat secretul bătrânului în haine roșii..

Edison și Moș Crăciun

Este noaptea de Crăciun. Ninge cu un roi de fluturi albi. Edison se gândește la prietenul său, Nikola Tesla.

Dintr-o dată se aude un zgomot din camera de zi. S-a dus glonț să vadă despre ce era vorba. În sufragerie era un bătrân grasuț cu haine roșii și cu obraji ca trandafirul. „Este Moșul!”, și-a zis în gând Edison. A fugit la el în cameră să își ia aparatul foto, dar, când a ajuns înapoi, Crăciunel dispăruse. El s-a dus la geam. L-a văzut în sania lui mare trasă de nouă reni voinici. Și-a luat zborul. S-a plimbat prin văzduh 10 minute, apoi a plecat. Edison s-a dus în camera lui de lucru și a văzut o poză pe masă cu prietenul său, Tesla.

Lăcrimand de emoții, zise:

—Multumesc, bătrânelule! Tu ai făcut posibilă magia din această noapte.

Anastasia Stoica, clasa a III-a

Mathias Nechifor, clasa a III-a

Sofia Elena Tudosă, clasa a III-a

Întâlnirea cu Moș Crăciun

Familia Zuriei se pregătește de Crăciun. Mama a petrecut jumătate de zi în bucătărie, pregătind cozonaci, colaci, turte și multe alte bunătăți. Tata a străbătut un drum lung până la cea mai apropiată pădure pentru a lua cel mai frumos brad. Zuria și sora sa, Zara, au aranjat prin toată casa ornamente, unul mai frumos decât celălalt. Într-un final, toți au terminat. Casa arăta splendid. Luminițele de toate culorile încântau ochii întregii familii. Mireasma bunătăților din bucătărie era îmbietoare. Iată că a sosit timpul somnului.

Zuria și Zara erau curioase de apariția Moșului. Au stat treze toată noaptea.

—Cred că ar fi timpul să ne culcăm, spuse Zuria.

—Ah! Ce a fost acel sunet?

—Eu nu am auzit nimic. Mă duc să mă culc.

Zara s-a dus lângă brad. Acolo a văzut ceva miraculos. Era un bătrânel grăsuț cu haine roșii și părul alb ca zăpada.

—Moș Crăciun? Tu ești?

—Ah! Te-am speriat? Da, eu sunt.

—Moșule, de când am vrut să te cunosc! Este adevărat că te plimbi prin văzduh cu o sanie trasă de reni?

—Fetițo, nu mai crede aceste povești. Eu zbor peste mări și țări, dar acum mulți ani, am trecut și prin văzduh. Vai! Este trecut de miezul nopții.

—Adică trebuie să pleci?Nu spune că trebuie să pleci!

—Trebuie să plec. Mă așteaptă alți copii. Dacă vrei să mai vorbim, ia acest cartonaș.

—Pe adresa aceasta de e-mail îți trimit mesaj?

—Bineînțeles!

Fetița fascinată nici nu a văzut cum ieșise din casă bătrânelul. Dimineață, Zara a dorit să povestească întâmplarea, dar se gândi mai bine și o țină secretă. Cele două fetițe s-au bucurat de darurile primite.

Ce Crăciun frumos!

Întâlnire cu Moș Crăciun

Se apropie cu pași repezi sărbătoarea Crăciunului. Mama cântă prin bucătărie, în timp ce face cozonaci, iar copiii împodobesc bradul. În toată casa miroase dulce, a cozonac proaspăt, a vanilie și a scorțișoară.

S-a înserat. În câteva ore vine Moș Crăciun:

—Culcă-te! se auzi glasul mamei.

Eliza s-a așezat în pat și a luat renul ei de pluș.

A început să viseze. La miezul nopții s-au auzit sunete de zurgălăi. Atunci ea s-a trezit și

ridicat din pat, apoi a coborât în sufragerie și, deodată, l-a zărit pe Moș Crăciun. Era un bătrân grăsuț, îmbrăcat cu haine roșii, cu părul creț și barba albă ca zăpada, purtând în spate un sac mare, plin cu daruri pentru copii. Moșul s-a așezat în fotoliu și a întrebat-o pe Eliza:

—Spune-mi, Eliza, ai fost un copil cuminte anul acesta?

—Da, am fost, spuse ea, am ajutat-o pe mama la curățenie, am învățat bine și am luat note bune și, când părinții au fost plecați la muncă, am stat singură acasă, cu pisica și cățelul meu.

Eliza și Moș Crăciun au vorbit despre școală și despre viață.

—Timpul a trecut ușor și Moș Crăciun a spus că trebuie să plece pentru că mai are mulți copii de vizitat și trebuie să facă ocolul pământului cu daruri pentru toți.

—Eliza, dezamăgită, l-a întrebat pe Moș Crăciun:

—Moșule drag, eu când și cum mai pot vorbi cu tine?

—Am să-ți dau adresa mea de email și adresa mea din Laponia, unde locuiesc, zise Moș Crăciun.

—Pot să îți scriu oricând? Te pot vizita?

—Sigur că da! zise Moșul, lăsând un bilet pe biroul ei, după care plecă.

Eliza a căutat biletul mai mult de o oră, dar nu l-a găsit. Probabil totul a fost doar un vis frumos.

Karina Botez, clasa a III-a

Alexandru Soponaru, clasa a III-a

Întâlnire cu Moș Crăciun

Este o noapte minunată de decembrie. Afară ninge cu fulgi mari care plutesc în aer ca un roi de fluturi albi. Cu toții dormim, mai puțin luminile din bradul de Crăciun.

Pe la miezul nopții am auzit sunete de zurgălăi. Am mers repede în camera unde era bradul. Pe geam a intrat un bătrân îmbrăcat în roșu și alb.

—Moș Crăciun! Visez?

—Ho, ho, ho! Nu visezi! Dacă ai fi visat, nu ai fi fost

atât de bucuros!

—Dar asta înseamnă că tu chiar ești! Cum este posibil? Sper că mi-ai adus și-am cerut?!

—Da! O mașină Lego, un tapet cu numele tău și o pisică!

—Îți mulțumesc, Moș Crăciun! Mai poți rămâne sau trebuie să pleci?

—Cu plăcere, ar trebuie să plec și la altă casă. La revedere!

—La revedere, Moș Crăciun!

Cu obraji roșii de emoție am alergat spre camera mamei, desfăcând cadourile, dornic să împart cu ea bucuria minunatei surprize.

Anastasia Dănilă, clasa a III-a

Bucuria de Crăciun

Este noaptea de Crăciun. Afară ninge îndesat cu fulgi mici, jucăuși și prietenoși. Casele acoperite cu păături groase de nea se zăresc prin marea albă de zăpadă. În casă este o liniște desăvârșită. Somnul e stăpân peste întreaga familie. Singurele care nu dorm sunt becuțele colorate din bradul de Crăciun și...Ana.

Fetița se gândește la Moș Crăciun cu barba și pletele lui lungi, albe ca zăpada, la cum e mereu vesel și foarte vioi pentru vârsta lui, cum se plimbă pe tot globul cu sania lui cu patru reni înaripați precum caii lui Făt-

Frumos, cum e mereu prietenos și receptiv la dorințele copiilor.

Deodată se aud pași înfundați. „Cine oare să fie?”, se întreabă Ana în gând. Era Moș Crăciun!

—Moș Crăciun, chiar tu ești?

—Da, eu sunt, fata moșului! Ai fost foarte cuminte anul acesta!

—Mulțumesc, Moșule! Pot sta puțin cu tine de vorbă?

—Da, desigur!

Cei doi au stat de vorbă timp îndelungat, dar Anei i s-au părut a fi doar cinci minute

—Dragă Ana, moșul trebuie să plece. Ne vedem anul viitor!

—La revedere, moșule! Abia aștept Crăciunul viitor!

Fetița a adormit imediat după ce a plecat moșul. Când s-a trezit, bucuria minunatei surprize a condus-o spre bradul de Crăciun unde se odihneau cadouri frumos ambalate.

Moș Crăciun

V-ați întrebat vreodată unde stă Moș Crăciun și cum arată el? Vă spun eu unde stă. El trăiește în tărâmul îndepărtat al zăpezii unde regină este iarna. Acolo este și atelierul lui.

El are peste 500 de ani. E bătrân, grăsuț cu haine roșii, are o curea mare și neagră, barbă mare și plete lungi și albe, o căciulă roșie cu bordură albă. Mereu stă îmbrăcat în roșu. El vine la noi cu o sanie cu sunete de zurgălăi trasă de nouă reni, iar conducătorul lor este Rudolf. Vă întrebați de ce el este șeful? Vă spun eu. El este șeful pentru că are un nas roșu care luminează calea. Moș Crăciun este generos

pentru că dăruiește fiecărui om un cadou sau mai multe.

Moșul este bun și ne aduce numai bucurii!

Vladimir Cheptene-Micu, clasa a III-a

Un nou membru în echipa magică

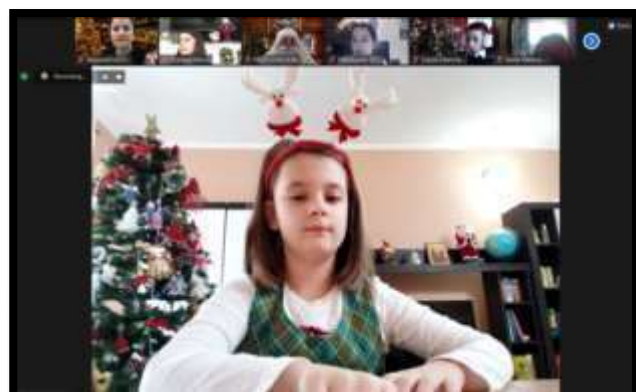
Este Ajunul Crăciunului. Moș Crăciun este fericit. Fetița lui, Crăciunița, vrea să-l ajute să împartă cadourile copiilor cumiți. Doamna Crăciun este preocupată ca în fiecare an, spiridușii sunt mulți și nu încap în sanie, iar renii dacă intră în case fac zgomot cu clopoțelii lor, facuți din praf de stele.

Moș Crăciun a pus sacul plin în sania lui de argint, a luat-o pe Crăciunița și au plecat să împartă cadouri copiilor din toata lumea. Norii formau un covor mare și pufos. Rudolph a fost bucuros să-i explice

Crăciuniței cum se pilotează sania magică, iar moșul i-a dat indicații despre împărțirea cadourilor. Renii erau îmbrăcați asemeni cailor lui Făt-Frumos, cu straie de sărbătoare.

Moș Crăciun și Crăciunița au împărțit toată noaptea cadouri, conform tradiției, copiilor ascultători. Moșul cu părul alb ca zăpada i-a arătat Crăciuniței magia Crăciunului și bucuria copiilor când descopereau cadourile. Fetița a fost așa fericită că a adus bucurie micuților încât i-a spus moșului că va avea un ajutor în fiecare an. Moșul i-a mulțumit pentru ajutor și a acceptat să primească un nou membru în echipa magiei și a bucuriei.

De atunci, Moș Crăciun și Crăciunița aduc bucurie și magie în casele copiilor din lumea întreagă.

Ilinca Musteață, clasa a III-a

Călin Ungurean, clasa a III-a

Întâlnire cu Moș Crăciun

Este Ajunul Crăciunului. Casele sunt acoperite de o pătură groasă de nea. Fulgii de zăpadă zboară prin aer ca niște fluturași argintii.

Ceasul arăta că este trecut de miezul nopții. În casă, doar beculețele colorate din bradul împodobit nu dormeau. Dintr-odată ușa s-a deschis încet. Călin s-a trezit și s-a repezit la ușă. A făcut ochii mari când l-a văzut pe Moș Crăciun. Băiatul a strigat:

—Moșule!

Moșul s-a speriat:

—Dragul Moșului! De ce nu dormi la ora asta?

—Am auzit când ai deschis ușa, Moșule, i-a răspuns copilul.

—Acum dacă tot te-ai trezit, ia povestește-mi tu ce ai mai făcut? a întrebat Moș Crăciun.

Băiatul i-a povestit cât de multe a învățat la școală, cum a fost harnic și i-a ajutat pe părinți și pe bunici, dar și cum îi place să se joace cu prietenii lui.

—Moșule, vrei să îți cânt un colind? a întrebat copilul.

—Sigur, îmi plac foarte mult colindele. Călin a început să cânte:

—*Moș Crăciun cu plete dalbe, A sosit de prin nămeți. /El aduce daruri multe La fete și băieți. (...)*

—Vrei să fii ajutorul meu în noaptea asta și să mergem împreună să împărțim cadourile?

—Sigur! a răspuns copilul.

După ce au dus cadourile în toată lumea, Moș Crăciun l-a adus pe copil acasă și acesta s-a culcat. Ce noapte minunată de Crăciun!

FACTS - DID YOU KNOW THAT....

Cheetahs have brilliant eyesight. They can see up to nearly 5 km away. Cheetahs have between 2000-3000 spots. They do not roar like lions and tigers. In Ancient Egypt, cheetahs were kept as pets and trained to help people hunt. **(Theodor Vicol)**

Black Panthers have melanism. In other words, there is too much black on their skin. Black Panthers are nocturnal animals.

The black colour helps panthers to camouflage at night.
(Anastasia Irimescu)

Sea Otters spend almost 12 hours foraging each day. They learn to swim when they are about 2 months old, when their mother pushes them into the water. Sea Otters are social animals that want and need much attention. That is why they like to cuddle. **(Andrei Istrate)**

Koala is thought to mean *no drink* in the Australian Aboriginal language. Queensland is home to a team of detection dogs that help save koalas. **(Josefina Das-călu)**

Orangutans are red haired apes that live in tropical forests, in south-east Asia. They are one of the humankind closest relatives. People and orangutans share

nearly 97% of the same DNA. **(Tudor Pantilimon)**

Tigers are one of the largest terrestrial predators, after the polar bear and the brown bear. They can

Rhinos are large herbivorous mammals identified by their characteristic horn snouts. There are five species and 11 subspecies of rhinos: some have two horns while others have one horn. **(Eric Fătu)**

The spots on a **leopard's** fur are like human footprints, different in each animal so that they can be easily distinct. Leopards are so strong that they are capable to carry much heavier weight than their body weight. **(Alexei Ionescu)**

Husky dogs are quick and graceful. They are sled dogs, used to carry goods on long distances. Husky dogs show a ballance of power speed and en-

When **lions** grow old, their mane turns black. Lions can be very gentle but also very agresive. Lions are among the largest predators on land. **(Răzvan Ifrim)**

Ocelots are wild cats native to the south-west of USA, Mexico and Central and South America. Ocelots have black spots and strikes on their fur. They eat iguanas, rats and fish. **(Iosif Miron)**

Horses have evolved over the past 45-55 million years, from a small multi-toed eohippus into the large single toed animal of today. They are able to sleep both standing up and laying down. **(Adela Sava)**

Puma is the symbol of power in many American States.

Pumas can jump up to 10 m long and at a hight of 4 m. They can kill animals bigger than them. **(Karin Dumitru)**

Owls can rotate their neck 270 degrees. A group of owls is called *a parliament*. Their tube-shaped eyes are completely immobile. Owls hunt other owls. **(Albert Arcan)**

Elephants are the largest animals on land. If you make a mark on an elephant's face, it tries to fix it in the reflexion. **(Sabina Apostol)**

Hummingbirds are 7.5-13 cm lenght. Their wings can flap at around 12 beats/second to 80 beats/second. **(Teodor Matianu)**

Crocodiles can breathe for more than 20 minutes under water, hiding from prey until attack. **(David Amarandei)**

Pandas are found in thick bamboo forests, hiding in the mountains of Central China. Panda babies are born pink and are about the size of a pencil. **(Sara Cojocaru)**

Camels have been domesticated by humans for about 5000 years. They are used for riding and to carry things and for meat, milk and wool. Camels live in groups with one male and many females and their calves. **(Rebecca Volcenschi)**

Did you know that **wolf** pups are entertained by pouncing, chasing and wrestling, playing hide and seek and tag? **(Horia Costea)**

Prof. Cristina Alexandra Carp

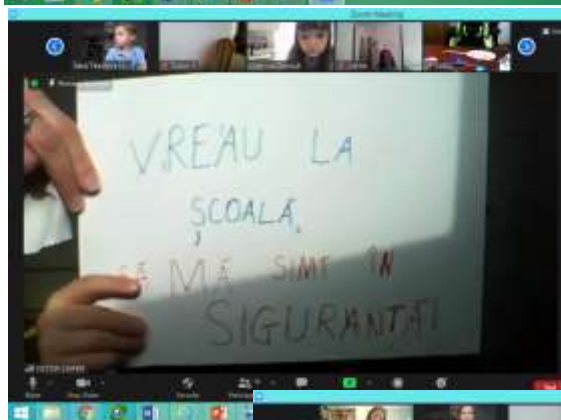

Vrem la școală!

94 de zile online ...

94 de voci strigă „Vrem la școală!”

O perioadă lungă,
din 9 noiembrie
2020 până pe 11
februarie 2021, ore-
le s-au desfășurat
ONLINE

**VREM
LA
ȘCOALĂ!**

Activitățile noastre dragi

„Juniorii intră-n joc” - Ziua Educației

Ziua Europeană a Sportului Școlar 2020
Școala Primară "Junior"

„Ziua cărții dăruite”

„O floare pentru școala mea”

Teatro Blu - online

„Ziua cititului împreună”

Zilele Spiritului de Echipă—Ziua în pijamale

Întâlnire cu autorul lui
„Tup” - Alex Donovici

„Stomatoland” - medici UMF

„Magie în poienița Rozz” - serbare final de an școlar , clasele p și I

Juniorii on/off ...

Serbare final de an școlar - clasa a II-a
versuri compuse de elevi

Început de an școlar

Antonia

Era o zi de toamnă aurie
Cu raze blânde soarele ne încălzea.
Pitite în ghiozdane stăteau cuminiți vise, o
mie
Iar în obraji îmbujorați fericirea se citea
... Bine, cât se putea vedea pe sub mască

(Revenirea la școală: Pantomimă

Ambra și Maya se îmbrățișează.

Maxi scoate masca din buzunar și, după ce o pune, dă mâna cu Mihai. Vor să se îmbrățișeze, dar apare Antonia cu un dezinfectant uriaș, îi separă și îi dezinfectează.)

”Dragi fete și băieți
Trebuie să fim atenți
Regula s-o știm
Ca să nu ne-mbolnăvim.
Cu colegii mă-ntâlnesc,
Îi salut și le zâmbesc
Astăzi ne distrăm
Și distanța o păstrăm.”

Maxi

Era dimineață, prima zi de școală... În sfârșit! Mi-am luat ghiozdanul, uniforma și am plecat. Când am ajuns la școală...

ȘOC!

Mirosea a dezinfectant de la poartă, afișe cu distanțarea erau puse peste tot, iar prin curte se plimbau niște... măști cu mâini și picioare. Am vrut să mă frec la ochi dar am văzut un afiș care spunea că nu trebuie să fac asta. M-am oprit. M-am uitat mai bine la măști și am văzut că pe ele era scris numele colegilor mei. Pfiu! Am nimerit bine.

Maya și Ambra

Bună dimineața! Mă bucur să vă revăd! Haideți să începem orele!

Mihai

Am intrat în clasă. Abia așteptam.

Mda, nici aici nu era prea bine!

Distanță între bănci, distanță între dulapuri, distanță între noi...

Măcar dacă inventau și distanțarea între ore, distanțarea între noi și stilou, distanțarea între noi și manual. De unde știm că virusul ne se ascunde în Paralela 45 sau, poate, stă pe cratimă? Eu zic să se desființeze cratimă.

Jos Cratima, e înșelătoare!

Doamnă, am uita masca acasă!

Doamna, Maxi a vorbit fără mască!

Doamna, Ambra are masca invers!

Doamnă, masca mea miroase a brânză!

Doamnă, mie mi s-a rupt masca!

Doamnă, nu am papuci de schimb!

Doamnă, ce facem ora asta?

Doamnaaaaaa...

Doamna respiră adânc. Face câteva mișcări de relaxare.

Prima oră facem matematică. Haideți să vă dau alte măști!

Doamnă, am uita caietul la dulap!

Doamnă, nu am pix verde!

Doamnă, nu am rezervă la stilou!

Doamnă, la cât e pauza?

(Doamna iese în grabă de pe scenă. Copiii ies după ea strigând)

Doamnaaaaaaaa!

Școala online

Iarina

Am aflat că de acum vom face școala online. Adică, ca să înțelegeți mai bine, avem voie la laptop, calculator, telefon sau tabletă. Uraaaaa!

Mi-am făcut, deja, planul: îi spun mamei că trebuie să stau singură în cameră, că așa a zis doamna, iar doamnei îi spun că nu îmi merge netul. Așa pot să fac ce vreau: desenez, dorm, mă joc cu jucării, sau pe calculator. Fortnite, Roblox stați așa că vin!

Doar că și doamnă are Roblox, adică, Edi. Așa m-a prins că, de fapt, Netul merge foarte bine. Nu vă mai spun ce a fost după... Mamaaaaa

Aki

Școala online nu- i minunată, ba chiar e foarte gogonată! Acolo toată lumea zice:

Doamnă, s-a închis camera lui Andrei.

Doamna v-ați blocat!

Doamnă, nu merge chat-ul!

Doamnaaaaaa...

Cam așa este școala online, toată lumea vorbește.

Știți, mie îmi plac pauzele din online pentru că pot să fac orice: să mănânc, să vorbesc cu mama și tata sau să mă uit la filme. Deseori spun pe chat că nu pot să îmi deschid camera și microfonul, dar nu e chiar adevărat. Hi, hi, hi!

Dialog Iustin – Adelina

- Dragi copii, bine ați venit la școala de pe Zoom, adică din calculator. De astăzi ne mutăm, adică, de fapt, stăm acasă și butonăm.

- Doamna, vom juca jocuri video?

- Nu, va fi ca la școală, doar că vom fi acasă.

- Doamna, eu nu pot intra pe Zoom, nu am Internet.

- Iustin, te auzim cu toții, ești online.

V-am pregătit joculețe pe WordWall, apoi vom lucra în echipe pe Jamboard, vom rezolva o fișă pe Liveworksheets, avem un chestionar pe Kahoot, scriem documente în Google doc și desenăm pe Whiteboard. E simplu, veți vedea. Ah, și să nu uit, tema o voi trimite pe Google Classroom. Iustin își pine mâinile în cap.

- Doamne cine a inventat toate astea? Unde sunt vremurile de altă dată, unde sunt manualele, caietele, stiloul și creioanele? Am ajuns în viitor? Cineva să mă trezească!!!

- Măine vom lucra în Breakout rooms și vom dau test pe Quizzez. Ai înțeles Iustin? E floare la ureche!

Robert

Eu, în online, nu m-am plictisit
La engleză am muncit
La română am tot vorbit
Iar la mate am socotit.

Nu vreți să știți ce făceam în online:
Doamna credea că suntem toți Einstein.
Totuși, ce vorbeam în pauze nu vă spun
Că îmi spală doamna limba cu săpun.

REVENIREA LA ȘCOALĂ

Cosmin

Când ne-am întors la școală, în clasă și în bănci, adică, a început dezastrul: teme, teme și iar teme, teste fișe și concursuri. Matematica e grea, la comunicare îmi venea să plâng, engleza s-a transformat în chineză, iar la muzică, ce să zic, nu îmi place să dansez. Noroc cu sportul că mai dau câte un gol.

Să vă spun un secret! Doamna vorbea foarte tare. Credea că nu o auzim din cauza măștii. Noi o auzeam bine, dar nu i-am spus că ne plăcea să repete; poate, poate obosește și ne dă pauză mai repede. Să știți că nici durerile de cap și de burtă nu erau chiar reale. Clar, ne place pauză!

Până la urmă, Agnes și-a luat lumea în cap și a fugit în Franța. Deșteaptă fată!

Victor

Peste tot se vorbește despre revenirea în bănci a elevilor. Trei tipuri de scenarii, pauze rearanjate, orele resuscitate, ceva de vis, ce mai! Pentru mine, să vă spun drept nu e nicio diferență, eu văd doar roșu. E luni, încep orele, colegii în bănci, eu tot în bancă... acasă. Începe ora, s-a revenit la "normal". Singurul meu avantaj e că nu am nevoie de mască, în rest:

Doamnă, vă rog să repetați că nu am auzit!

Doamnă, vă rog să mutați camera pe tabla din stânga că nu văd! Puteți apropia? Să știți că nu se vede clar. Ați uitat să dați share screen.

Cel mai tare e la discuții libere. Habar nu am ce spun colegii, că nu se aude, dar mă prefac interesat.

În recreație mă mut pe pat sau pe parchet, depinde de cât de tare vreau să mă distrez.

Cred că am fost singurul care s-a bucurat că a venit Evaluarea Națională. În sfârși am mers și eu la școală.

Darius

Revenirea la școala fizică a fost cu de toate: întâlniri pe Zoom cu doi autori și un ilustrator, prietenii de la Teatro Blu, întâlniri online cu colegii de la clasele vecine că, de, pandemia ne-a separat.

V-a spus Victor de Evaluarea Națională, Da, am avut și așa ceva și da, doar el s-a bucurat, să știți. Pentru noi, ceilalți, nu a fost chiar distractiv, îmi vene așa îmi ascund două lacrimi de rezervă în mască, dar nu prea mi-a mers.

Ultimul test a fost Aristotel, Nu filosoful, ci testul. A fost... o plăcere, mai ales că era sâmbătă și în ziua de dinainte am jucat finala la fotbal. (pe care am pierdut-o)

Tudor

A fost un an școlar altfel, e adevărat
Cu măști, cu distanțare și mult dezinfectant.
Online, onsite sau cu vacanțe generoase,
Cu multă muncă, dar și momente mai haioase.
A fost frumos, provocator și incitant.
Am mai crescut un pic
Și sigur ne-am maturizat.
Suntem eroii propriilor noastre vise
Și-acum ne pregătim cu aripi larg deschise
Să ne luăm zborul spre-o vacanță minunată
Cu tabere, excursii, cu munte, mare și multă
înghețată.

Echipa de redacție

PENU IULIANA

MINEA LILIANA

JITARIU ALEXANDRINA

VĂRGĂ-CONEAC RALUCA

SUCEVEANU ALINA

CARP CRISTINA

Școala Gimnazială „Junior” structura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, Iași

Strada Păcurari nr. 9 * telefon 0232 211 261 * email: scoalajunior@yahoo.com *

Totul va fi bine!